NASLOV—ADDRESS:
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
Telephone: HEnderson 2912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska Katoliška Jednota
je prva in najstarejša slovenska bratska podporna organizacija v Ameriki
Posluje že 50. leto

ZA DOSEGO ZMAGE KUPUJTE VOJNE BONDE

Entered as Second Class Matter December 12th, 1932, at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1918.

NO. 8 — ŠTEV. 8 CLEVELAND, O., 23. FEBRUARJA (FEBRUARY), 1944 VOLUME XXX — LETO XXX

1894 — 1944
Iz glavnega urada K. S. K. Jednote

Dne 2. aprila letošnjega leta bo poteklo 50 let odkar je bila K. S. K. Jednota ustanovljena. Leto 1944 je torej "ZLATOJUBILEJNO" leto K. S. K. Jednote.

V spomin Jednotine 50 letnice je glavni odbor določil razpis kampanje za pridobitev novega članstva obeh oddelkov. Letošnja kampanja se bo imenovala "ZLATOJUBILEJNA KAMPANJA K. S. K. JEDNOTE."

Kampanja se bo pričela 1. marca in bo zaključena 30. junija 1944, toda v kampanjo se bo štelo tudi vse one člane in članice, ki bodo sprejeti v Jednoto od 1. januarja do 29. februarja. Z drugo besedo rečeno, v kampanjo se bo štelo vse od 1. januarja do 30. junija 1944 pristopile člane in članice.

Tekma se bo vršila med posameznimi člani in članicami krajevnih društev. Kvota bo izražena v obliki dolarjev novo vpisane zavarovalnine.

Določene so lepe nagrade in izlet v Joliet. Zmagovalci bodo častni gostje glavnega odbora pri polletni seji julija meseca.

V Glasilu prihodnjega tedna bo priobčen kampanjski program. Vsak zaveden član(ica) naj ta program pazno prečita nato pa naj se takoj poda na agitacijsko delo za novo članstvo.

Želeti je, da bi bila "ZLATOJUBILEJNA KAMPANJA" najuspešnejša v zgodovini K. S. K. Jednote.

Josip Zalar, glavni tajnik.

USPEŠNO PRODIRANJE SLOVENSKE VOJSKE

London.—Komunikej iz Juslavije dne 18. februarja naznanja, da je 30 divizija maršala Tita, ki sestoji iz veteranov Jugoslovanske osvobodilne vojske, neopaženo prekoračila Savo nedaleč od Ljubljane in prodrla okoli 15 milj daleč preko bivše italijanske meje.

Sedaj je ta veteranska divizija v borbi z nemškimi edinicami v bližini Gorice.

Vojaške operacije, ki so ponesle Jugoslovane do točke, ki se nahaja samo 20 milj od Trsta, so se začele 2. februarja, ko so prve partizanske čete prekoračile reko, nakar so jim čez štiri dni sledila nadaljna ojačenja.

Nemška kolona pri Kobaridu pognana v beg

Partizanski glavni stan poroča, da so bile prednje edinice brez prestanka v boju z Nemci. Najtežji boji so v teku v gorah v okolici Kobarida takoj na drugi strani italijanske meje, kjer je bila pognana v beg močna nemška kolona, katero so spremljali tanki.

To je prvič od italijanske kapitulacije lani, da so partizani prodrli v bivši italijanski teritorij.

Titova elastična strategija

Kot izgleda, se maršal Tito poslužuje elastične strategije, pri kateri se kjerkoli mogoče uporablja taktiko presenečenja. En dan u d a r i v Srbiji, drugič na Hrvaškem, potem zopet v Sloveniji, ampak ost napadov je zmerom naperjena proti vitalnim nemškim strategičnim pozicijam.

Iz točasnega komunikeja je razvidno, da so partizanske operacije drugod v Jugoslaviji krajevnega značaja.

SMRTNA KOSA

V četrtek večer, 17. februarja je v Forest City, Pa., umrla splošno znana Mrs. Teresa Muchitz, rojena Tell. Pokojnica je bila stara 65 let ter se je v Ameriki nahajala okrog 50 let. Zapušča soproga Martina, ki je bil bivši župan mesta Forest City, Pa., pred leti pa glavni odbornik KSKJ, dva sinova, Josepha, ki je poveljnik pri letalskem oddelku ameriške armade, in se nahaja onstran morja, ter Cpl. Walterja, ki je pri signalnem oddelku in je prišel na dopust iz Panama, ter tri hčere: Daisy, Alice in Lilas. Bodi pokojnici ohranjen blag spomin, prizadetim izražamo naše sožalje.

POLKOVNIK NEDIĆ ZBEŽAL K ZAVEZNIKOM

Bern, Švica.—Iz Budimpešte semkaj došla vest omenja, da je te dni hrvatski polkovnik Nedić z aeroplanom pobegnil preko morja v mesto **Foggia,** Italija in se ondi pridružil zaveznikom. Nedić je bil hrvatski vojaški atašej pri nemškem generalnem štabu na Hrvatskem.

RAZNE VESTI

BREZSRČNI JAPONCI

London.—Nemška DNB poročevalna agencija je dobila iz Tokyo vest, da je te dni preko Vladivostoka t j a k a j dospela večja pošiljatev živeža, zdravil in obleke za ameriške vojne ujetnike na Japonskem. Japonske oblasti so pa to pošiljatev zasegle in navajajo vzrok, da se z japonskimi vojnimi ujetniki v Ameriki tudi slabo postopa.

BRITANSKI ČASTNIK HVALI JUGOSLOVANSKE ŽENE

Londonski radio je nedavno citiral častnika angleškega letalstva, ki se je vrnil v Italijo iz Jugoslavije in ki je govoril o jugoslovanskih ženah, borečih se v osvobodilni armadi.

Častnik se je, kakor pravi londonski radio, zelo pohvalno izrazil o borbeni sposobnosti jugoslovanskih žen. Rekel je:

"Okrog 150 vseh borcev so žene, ki se bojujejo poleg mož. Mnoge izmed njih nosijo ročne granate in vporabljajo lahke strojne puške. V pogledu ženskih vojakov so moralni predpisi zelo strogi. Vsak prestopek je neusmiljeno kaznovan. Na bojišču so možje in žene v boju popolnoma enakopravni."

Dalje prihaja iz Kaira poročilo, da se je zadnje dni na macedonski meji osnovalo več edinic macedonskih partizanov, ki so se pridružili maršalu Titu; večino istih tvorijo ženske. Zavezniške vojaške oblasti so zvedele o štirih junaških Macedonkah, ki so tri dni in tri noči bose korakale preko gorovja, da so dospele na fronto ondi so se pridružile bojevnikom.

BRITSKE IZGUBE V ITALIJI

London.—Premier Churchill je te dni v parlamentu naznanil število izgub britanske armade v italijanski vojni od 3. septembra, 1943 do 12. februarja t. l. Iste znašajo 7,635 mrtvih, 23,283 ranjenih in 5,708 pogrešanih; skupaj 36,626. Iste zavzemajo samo vojaštvo na suhem, ne pa mornarice in zračne sile.

Državni tajnik Sir A. Sinclair je pa naznanil izgube britske in ameriške zračne sile tekom vpadov na severno Evropo v letu 1943. Britskih bombnikov je bilo v tej dobi izgubljenih 2,369, ameriških pa 997, skupaj 3,336; letos v januarju pa 178 ameriških in 319 britanskih.

VAŽNO NAZNANILO

Vodstvo Rdečega križa v Clevelandu nas je naprosilo za sledečo objavo:

"Da bo tudi našim rojakom Slovencem okrog St. Clairja omogočeno vršiti svojo posebno domoljubno dolžnost z darovanjem svoje krvi za plazmo, bo vsakega 25. dne v m e s e c u v spodnji dvorani SND na St. Clairju imela ena bolničarka Rdečega križa svojo mizo, kjer se lahko prijavite za darovanje krvi. Ta večer je osobito zato prikladen, ker prihaja v označeno dvorano mnogo ljudi plačevat asesmente za društva.

"Kdor hoče torej na ta način našim ranjenim vojakom pomagati, naj se prijavi navedeni večer pri oni bolničarki, kajti vojaški zdravniki rabijo še veliko količino človeške krvi za sestavo plazme."

NE NASEDAJTE VERIŽNIM PISMOM!

Naš clevelandski poštni mojster J. L. Collins svari občinstvo, da naj ne odgovarja na prejeta verižna pisma, katera se vedno bolj in bolj množijo med ljudstvom za "dobro srečo." Kogar izmed pošiljateljev takih pisem bi se zalotilo, bo moral plačati tisoč dolarjev globe, ali pa presedeti eno leto v federalni ječi; torej pozor pred takimi pismi.

23. Jednotin član padel za domovino

Sgt. Michael W. Protulipac

Etna, Pa.—Sedanja vojna je zahtevala že drugo žrtev iz vrste članov-vojakov našega društva. Prvi je bil naš sobrat Steve Mikan, ki je umrl na bojnem polju dne 10. oktobra, 1943, o katerem sem svoječasno že v Glasilu poročal. Žal, danes moram poročati o ponovnem takem slučaju in sicer, da je naš sobrat Michael W. Protulipac dne 7. decembra, 1943 padel nekje na bojnem polji v Italiji.

Pokojnik je bil sin naše dobro poznate obitelji Michael in Katarine Protulipac, živeče v tem mestu, kjer je bil pokojnik rojen 25. julija, 1915. Komaj štiri leta starega so njegovi starši vpisali v naš mladinski oddelek, leta 1934 je pa prestopil med odrasle.

Osem let je obiskoval tukajšnjo ljudsko šolo, zatem pa tekom štirih let dovršil še višjo šolo. Bil je jako nadarjen učenec, tako je tudi pri šolski godbi štiri leta igral na gosli, bil je tudi pevec pri pevskem društvu "Javor" na N. S. Pittsburgh.

On in njegov brat John Michael sta odšla k vojakom 16. septembra, 1941. Bil v tej deželi 20 mesecev in odšel preko morja v Afriko 8. maja, 1943, kjer je bil tri tedne, dokler ni šel v Italijo, kjer je padel za domovino v svojih najlepših mladeniških letih.

Njegov major general J. A. Ulio, ko je v svoji brzojavki to žalostno vest njegovim staršem sporočil, je med drugim tudi omenil, da je pokojni Sgt. Michael padel zato, da bi zamogli drugi svobodni živeti.

Pokojnikov brat John se tudi nahaja v ameriški armadi nekje v Italiji kot radio operator. Vedno sta si drug drugemu dopisovala; toda nekoč ni prejel pisma od svojega brata, pač pa od njegovega vojaškega kaplana z naznanilom, da je Michael ubit, zaeno mu je dovolil, da lahko obišče njegov grob. John je nato res potoval 120 milj daleč, da je našel grob svojega brata, zaeno se je dal slikati klečečega ob grobu in je to sliko poslal domov svojim staršem. (Opomba uredništva: sliko prejeli tudi mi, toda žal, ni dovolj čista za nabavo klišeja).

Poleg žalujočih staršev zapušča pokojnik doma še brata Alberta in tri sestre: Barbaro, Edno in Amelijo; slednja je že 18 mesecev kot bolničarka pri zračnem koru v Washingtonu, D. C.

Vesti iz slovenskih naselbin

Chicago, Ill.—Ivan M o l e k, urednik "Prosvete," ki je delj časa v sporu z večino v glavnem odboru SNPJ, ki se ni strinjala z njegovim pisanjem proti sovjetski Rusiji in partizanom in osvobodilnemu gibanju v Jugoslaviji, in ki je bil zadnji čas pod ostro kritiko od strani Jednotinega članstva, je na letni seji glavnega odbora, ki se je vršila predzadnji teden, položil resignacijo.

Urednikova resignacija je bila sprejeta (trije so glasovali proti) in postane veljavna 1. marca letos. Razpisane bodo takoj nominacije za kandidature, nakar glavni odbor izvoli novega urednika.

Vandling, Pa. — Pred šestimi tedni je po dolgi bolezni umrl Bernard Košir, star 49 let in v Ameriki je bil 32 let. Pred enim tednom je pa umrl Gašpar Kovačič, star 81 let in v Ameriki je bil 44 let. Oba sta bila rojena v Št. Lovrencu ob Temenici na Dolenjskem. Dne 6. febr. je za pljučnico umrl Frank Pancar, star 66 let in doma iz Čateža pri Zaplazu. Zapušča ženo, štiri sinove in tri hčere. — V Lloydellu, Pa., je pred kratkim umrl Geo. Jakopin, star 82 let in rojen v Želimlju pri Ljubljani. V Ameriki je bival 53 let in zapušča ženo, štiri sinove, tri hčere, 29 vnukov (sedem jih je pri vojakih) in štiri pravnuke.

Imperial, Pa. — Nick Bostič, je srečno prestal operacijo. Zdravi se v Sewickleyju, Pa. — Mary Eržen se zdravi doma.

Aurora, Ill. — Mornarični department je sporočil, da je bil korporal Edward J. Kocjan nedavno ranjen v prekomorskih bojnih operacijah.

North Chicago. — Dne 22. jan. je tukaj umrla Marijana Kutzler, roj. Roat, stara 56 let. Zapušča moža, tri sinove (eden pri vojakih), dve hčeri, mater, dva brata, sestro in pet vnukov.

Sacramento, Cal. — Dne 27. jan. je tukaj umrl John Jenič, ki zapušča ženo, sina in hčer. — V Eureki, Cal., je 29. jan. umrl Jos. Šajn, star 52 let in rojen v Knežaku pri Starem trgu na Krasu. V Ameriki je bival okrog 30 let in umrl je za pljučnico.

Chicago. — Dne 5. feb. je v bolnišnici umrl George Husič, star 48 let in rojen v Adlešičih v Beli Krajini. V Ameriki je bil 30 let in zapušča ženo, štiri sinove in pet hčera.

Enumclaw, Wash. — Pred kratkim je tukaj naglo umrla Frances Gorc, stara 81 let. Zapušča hčer Fannie Ramšak, štiri vnuke, dva pravnuka, brata in dve sestri.

Duluth, Minn. — V tukajšnji bolnišnici St. Mary's je dobro prestala operacijo r o j a k i n j a Šterk iz West Dulutha.

Sheboygan, Wis. — Dne 12. t. m. je v bolnišnici v Chicagu umrl vojak Anton Smrke, star 30 let in rojen tukaj. Strica Sama je služil devet mesecev. Njegovo truplo je bilo pripeljano v Sheboygan in pokopan je bil na tukajšnjem slovenskem pokopališču po vojaških obredih. Zapušča ženo, starše in pet omoženih sester. — Dalje je umrl Heronim Svetlin, star 55 let in doma od nekod na Štajerskem. Zapušča ženo.

Lafleche, Sask., Kanada. — Pred dnevi se je na farmi v tukajšnji okolici smrtno ponesrečil Martin Bogataj, doma od Kamnika na Gorenjskem. Padel je z voza, ko so se mu konji splašili in obležal je na mestu mrtev. Bil je samski in tukaj je bival 31 let. Nekje v Združenih državah ima sestro.

Naj počiva naš pokojni jukaj v tujini! Večna mu slava! Vsem njegovim sorodnikom izražam v imenu našega društva iskreno sožalje.

John Dovranich,
tajnik društva št. 64.

Najstarejša evelethska Slovenka

Mrs. Mary Brince

Bolj malo takih naših rojakinj je širom Amerike, ki bi povsem zdrave in čvrste nosile že nad osem križev na svojem hrbtu, ali da bi bile stare že čez 80 let. V tem oziru se odlikuje pionirska naseljenka v Evelethu, Minn., znana Brinceva mama, ki je dne 18 februarja letos obhajala svoj 84. rojstni dan; lahko bi menda trdili, da je ta častitljiva ženica najstarejša naša rojakinja in Jednotina v Evelethu, Minn.

Brinceva mama je bila rojena 18. februarja, 1860 in sicer v Črnomlju; njeno dekliško ime je bilo Nemanich; v Ameriki živi že nad 50 let. Njen soprog John Brince je umrl leta 1906 v Evelethu; bil je tudi član društva sv. Cirila in Metoda, št. 59 KSKJ, kakor je še danes živeča ta pokojnikova soproga in sicer že od ustanovitve društva.

Važno je pri tem dejstvo, da Mrs. Mary Brince ni bila še nikdar bolna, torej ni niti centa kake podpore od društva in J e d n o t e prejela. Delegacija zadnje konvencijo na Evelethu leta 1938 se gotovo še dobro spominja, ko so bili Brincova mama zbornici neki dan predstavljena in navdušeno sprejeta; tedanje delegatinje so ji podarile tudi lep šopek rož.

Slavljenki je za 84 letnico čestitalo pet njenih otrok: in sicer: Joe, živeč v Kaliforniji; George J., predsednik nadzornega odbora naše Jednote, živeč na Evelethu; Frank, mestni inženir, in Marcus, živeč istotam; hči Mary, ki se je izšolala za učiteljico, živi poročena Vajda na Chisholm, Minn.

Naj veljajo tudi naše iskrene čestitke Brincevi mami z željo, da bi dočakali skrajno mero življenja vedno v popolnem zdravju.

Starinski samostan v Italiji porušen

Ko so se zavezniške čete dne 15. februarja na svojem pohodu proti Rimu nahajale še 80 milj od tega mesta v dolini Cassino, je začela nemška artilerija nanje streljati z 1,800 visokega hriba Cassino, kjer se nahaja starodavni samostan in opatija sv. Benedikta. Ta samostan je bil zgrajen leta 529 s posredovanjem sv. Benedikta, ustanovnik reda benediktincev in njegove sestre sv. Skolastike, ustanovnice reda benediktink. Oba ta svetnika sta pokopana v kapelici navedenega samostana.

Ker so Nemci izrabili ta samostan za svojo utrdbo in iz zakopov streljali na nasprotnika, je ameriški poveljnik določil porušiti samostan. Vsled tega so ameriške leteče trdnjave vprizorile nanj štiri uspešne napade; sodi se, da je devet bomb zadelo svoj cilj. Naši bombniki so metali po 500 funtov težke bombe.

Takoj ob začetku bombardiranja je iz samostana zbežalo okrog 300 Nemcev, tako se je umaknilo iz poslopja tudi številno beguncev civilistov, katerim so benediktinci dali zavetje.

Ko so Nemci zavzeli samostan, jih je 78-letni opat rotil in jokaje prosil, da naj se umaknejo in naj ne streljajo s tega hriba, toda vse te prošnje niso nič pomagale.

General Eisenhower zatrjuje, da je bilo porušenje tega samostana nujna vojna potreba, ker se je s tem ohranilo življenje več tisoč vojakom.

Z vrha Monte Cassino bodo Američani gledali naravnost v Cassino in bodo z vrh hriba mogli uspešno v o d i t i operacije proti Nemcem, tako da se Nemci ne bodo mogli več držati v mestu. Ravno tako bo Nemcem odrezana glavna cesta, ki pelje iz Cassina v Rim.

Navedeni samostan je bil že v šestem stoletju porušen po Lombardih, leta 884 pa po Saracenih.

ODLIKOVANO AMERIŠKO VOJAŠTVO

Washington.—Od začetka vojne do 1. januarja t. l. je naša vlada med 7½ milijona veliko armado podelila 126,525 raznih odlikovanj, med 2,800,000 mož broječo mornarico pa 7,073. V armadi je bilo odlikovanih 40,585 vojakov z letalsko kolajno, 11,436 z zaslužnim križcem, 8,795 s srebrno zvezdo in 29 s kongresno častno kolajno itd. V mornarici je dobilo 42 odlikovancev kongresno častno kolajno, 1,993 srebrno zvezdo, 1,487 letalsko kolajno, 1,316 mornarični križ itd.

SOPROGA MORA SKRBETI ZA MOŽA

Višja sodnija v Los Angeles, Cal., je zadnje dni dovolila razporoko Mrs. Melvini Goosmanovi in zaeno določila, da mora svojemu bivšemu možu plačevati po $16 mesečnih alimentov; žena, ki mu ni bila zvesta, namreč dobro služi, mož je pa bolehen. Poleg tega mu je morala izročiti tudi vse pohištvo in lep avtomobil.

DRUŠTVENA NAZNANILA

DRUŠTVO SV. JANEZA KRSTNIKA, ŠT. 20, IRONWOOD, MICH.

S tem naznanjam članstvu našega društva, da bomo imeli skupno velikonočno sv. obhajilo prihodnjo nedeljo, 27. februarja v cerkvi sv. Trojice med sv. mašo ob 7:30.

Kakor znano, je vsakega člana in članice dolžnost, da prejme svete zakramente ob velikonočnem času; upam, da boste to moje naznanilo vsi upoštevali. S pozdravom,

John Schutte, tajnik.

DRUŠTVO SV. LOVRENCA, ŠT. 63, CLEVELAND, O.

Članstvu našega društva vljudno naznanjam, da se bo pobiral asesment za tekoči mesec februar v petek, 25. kot običajno od sedmih zvečer naprej.

Dalje prosim in opominjam članstvo, da naj vsak, kdor še nima na novo izpisane vplačilne knjige, pride omenjeni večer ponjo, kajti jaz ne bom istih prenašal od doma pa v dvorano in zopet domov in to več zaporednih mesecev. Kdor ne more priti sam, pa naj koga drugega pošlje. Prosim vas torej, ne pozabite tega opomina!

S sobratskim pozdravom,

Anton Kordan, tajnik.

DRUŠTVO SV. MIHALJA, BROJ 163, PITTSBURGH, PA.

Cpl. Joseph Ban

Evo donašam sliku, s kojom se ponosi ne samo on, nego i njegovo članstvo našeg društva; to jest naš sobrat korporal Joseph Ban, koji je otišao dobrovoljno u američku vojsku 28. septembra, 1942 u Air Force. Sada se nalazi u armadskoj časti kao korporal i Airway operator na Patterson Field, Dayton, O.

Od našeg društva do danas se nalazi u armadi 57 naših mladih bratov ili članov, koji bore se za slobodu i našu domovinu—Ameriku. Sa ovime nam se jest više drugi pokazal, da ga vidimo na sliki kao vojnika. Sigurno da se moramo i sa njima ponositi.

Naš mladi korporal Bane je bio član našeg pomlatka u starosti od jedne godine, a sa 16 godin prestupio med aktivne članove pri društvu i KSKJ.

Naš vrli vojnik jest sin dobre i aktivne rodbine, Johna i Ane Ban, kao isto osam članova ove familije spada kod našeg društva. Slava jim i hvala. Moramo biti ponosni na tako veliko obitelj. Njegov otac brat John Ban je više 15 godina neprestano perovodja kod društva. Ova družina se nalazi na 1116 Evergreen Ave., Millvale, Pa.

Čestitamo našemu mlademu korporalu, i želimo, neka bi ostal ovde, i da bi se na skoro ljubi mir stvorio za sve nas. Sretan povratak, dragi mi brate kaprole. Bog Te živi i moj sobratski pozdrav!

Matt Brozenić, tajnik.

DRUŠTVO MARIJE POMAGAJ, ŠT. 174, WILLARD, WIS.

Cenjenim članicam našega društva naznanjam, da bomo imele skupno velikonočno spoved in sveto obhajilo prvo nedeljo v marcu, to je 5. marca pri prvi sveti maši ob deveti uri. Spovedovalo se bo že prej, v soboto večer. Pred mašo se zberemo v dvorani in skupno odkorakamo v cerkev.

Torej prosim, pridite vse članice in tudi članice Materinega društva, ker to bo za oba društva skupaj. Po sveti maši bomo imele pa zajtrk v dvorani, prošene ste, da prinesete nekaj v ta namen in pridete vse.

Vas sosesrt,e katere živite izven sedeža društva in ne boste mogle sprejeti svetega obhajila z nami, pa prosim, da mi pošljete potrdilo o opravljeni velikonočni dolžnosti, saj veste, da jaz moram dati potrdilo tudi za vas vse ali za celo društvo. Torej prosim, ne pozabite onega potrdila poslati.

S sosestrskim pozdravom,

Mary Gosar, tajnica.

DRUŠTVO SV. HELENE, ŠT. 193, CLEVELAND, O.

Na naši zadnji seji dne 17. februarja je bila prav lepa udeležba navzlic tako slabemu vremenu. Drage mi sosestre! Le še tako pridno se udeležujte sej in dajajte s tem veselje našim odbornicam.

Ker je na zadnji seji ena izmed naših odbornic obhajala svoj god, nam je prinesla velik rojstni cake; tako so tudi druge nekaj prinesle, da smo imele malo zabave po seji. Torej lepa hvala naši blagajničarki Mrs. Salmič in zapisnikarici Mrs. Sušel za tako dobre potice, saj je bila zopet vsa miza obložena z raznimi dobrotami.

Kakor večkrat, je tudi zdaj naša tajnica zapela oni godovnjakinji znano pesem "Happy Birthday" in še nekaj drugih v duetu skupaj z Mrs. Sussman, saj sta obe dobri pevki. Tako so bile vse navzoče članice zelo vesele in so obljubile, da še pridejo na našo sejo.

Še enkrat vam naznanjam glede naše skupne velikonočne spovedi dne 26. februarja in skupnega svetega obhajila dne 27. februarja med osmo sveto mašo. Prosim vas, da pridete gotovo, da nas bo več. Nikar s tem ne odlašajte do zadnjega. Zaeno prosim tudi vse naše matere, ki imajo svoje hčerke pri društvu, da naj jih opozorijo na naše skupno sveto obhajilo z društvom vred.

S pozdravom,

Predsednica.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE, ŠT. 207, MAPLE HEIGHTS, O.

Cenjeni člani! Prošeni ste, da mo v slučaju selitve takoj naznanite svoj novi naslov, kajti le na ta način je mogoče, da boste redno dobivali naše Glasilo. Jaz moram navesti stari in novi naslov; storite torej takoj tako, za kar vam bom hvaležen.

S pozdravom,

Fred M. Filips, tajnik,
5073 Greenhurst Drive.

DRUŠTVO SV. KRISTINE, ŠT. 219, EUCLID, O.

Dragi mi bratje in sosestre! Naše društvo bo letos obhajalo svojo 17-letnico obstanka; začelo se je s skromnim številom v tej novi naselbini. Tekoče leto je posebno važno, ker bo letos poteklo ravno 50 let, odkar je bila naša K. S. K. Jednota ustanovljena; torej obhaja svoj zlati jubilej. Zato je prav, da se človek ustavi in malo presodi ta zanimivi dogodek ali zgodovinski slučaj. Upamo, da nam bo celo Jednotino zgodovino dobro opisal naš glavni tajnik brat Zalar, saj je že lepo vrsto let v tem uradu. Da pa ob 50-letnici ne pozabimo pogledati v čas, ko je bil za glavnega predsednika Mr. Anton Grdina, naj le številke govore, za koliko se je istočasno K. S. K. Jednota povzdignila, posebno pa še v naši državi Ohio. Prav bi bilo, da se članstvo ob zlatem jubileju Jednote spomni vsega važnega.

Hvala Bogu, da smo še tukaj, da se lahko veselimo 17-letnice našega društva in 50-letnice naše Jednote! Zato je naše društvo sklenilo, da praznujemo ta skupni jubilej dne 2. aprila; ob 7. uri bo peta sveta maša za vse žive in pokojne člane in članice našega društva, obenem bomo molili tudi za blagoslov naši podporni materi-Jednoti, ki vrši svoje plemenito delo že pol stoletja.

S koliko večjem navdušenjem in veseljem bi se teh obletnic spominjali, če bi ne bilo vojne. Naj nam torej dobri Bog že enkrat dodeli zopetni svetovni mir, da bi se tudi na tisoče in tisoče naših Jednotinih članov-vojakov srečno in zmagoslavno domov vrnilo; med temi je tudi 40 fantov in dve dekleti našega društva, razkropljeni v službi Strica Sama po vsem svetu. Za našo sestro Katarino Jamnik vem, da je v Italiji. Sveta Kristina, naša patrona, varuj vse in jih pripelji zdrave nazaj!

Zaeno prosim cenjeno naše članstvo, da se udeležite prihodnje seje dne 12. marca ob 2. popoldne. Pokažite, da ste res zavedni in dobri člani in članice društva in da vpoštevate 50-letnico naše Jednote!

S pozdravom,

Terezija Zdešar, tajnica.

DOPISI

JOLIETSKE NOVICE

Joliet, Ill.—Dne 15. februarja je po kratki bolezni umrla splošno znana rojakinja Rozalija Rus, v starosti 70 let. Pokojna je bila doma iz Krške vasi pri Stični na Dolenjskem, rojena Sadar; v Ameriko je prišla leta 1896, takoj v Joliet, kjer se je še isto leto poročila z rojakom Frank Rusom in sta si potem napravila v nekaj letih svoj lastni dom na 822 Summit St., kjer sta živela ves čas do svoje smrti. Njen soprog je umrl 28. julija, 1942.

Zguba drage matere je težko prizadela hčer Thereso, poročeno Juričič, sinova Franka in Antona, osem vnukov in več sorodnikov. V stari domovini je imela še tri sestre, če so še žive, se ne ve.

Pokojna je bila pravi vzor dobre slovenske žene in katoliške skrbne matere; svoje otroke je vzgojila v ljubezni do svete vere in do svojega naroda, zato je tudi uživala iskreno spoštovanje hčere in sinov in njih družin vseskozi do svoje smrti. V naselbini jo bomo tudi vsi pogrešali vedno veselo in prijazno Rusovo mater.

Bila je članica Roženvenske bratovščine, društva sv. Jožefa, št. 2 KSKJ; društva sv. Ane Katoliških Borštnaric, in Slovenske ženske zveze.

Pogreb se je vršil dne 16. februarja z sveto mašo zadušnico iz cerkve sv. Jožefa na farno pokopališče. Društva, katerih članica je bila in mnogo prijateljev ter faranov, je njene zemeljske ostanke spremljevalo na zadnji poti k večnem počitku, kjer bo poleg njenega ljubljenega soproga počivala in čakala angelske trobente.

Tako je zopet legla v grob ena izmed nenadomestljivih slovenskih pionirk naše fare, kateri bo ohranjen vedno blag spomin med farani cerkve sv. Jožefa. Naj duša te blage slovenske matere sedaj uživa pri Bogu rajsko veselje, kateremu je tako zvesto služila.

Bridko prizadetim, hčeri, sinovom in ostalim sorodnikom pa izražamo naše globoko sožalje ob bridki zgubi najdražjega bitja, ki so ga imeli in ljubili na svetu.

Naj v tem poročilu še omenim, da sta Mr. in Mrs. Gregor Papesh, 824 Cora St. dobila veselo poročilo od sina Edwarda, ki se nahaja v vojni službi nekje v Indiji, da je uspešno dovršil svoje študije ter je postal Second Lieutenant. Tako se postavijo naši slovenski fantje v Stric Samovi armadi ter pokažejo, da Kranjska kri nikoli ne "fali." Poročnik Edward Papesh je član naše Jednote. Naše iskrene čestitke vrlemu slovenskemu vojaku, kakor tudi staršem in sestram!

Michael Hochevar, poročevalec.

IZ URADA PODRUŽNICE ŠT. 2, SANS.

Chicago, Ill.—Prihodnjo soboto zvečer, 26. februarja bo zopet naša redna seja. Člani in članice, pridite zagotovo vsi, ravno tako ste vabljeni tudi vsi, kateri niste včlanjeni; tukaj zveste veliko zanimivosti. Na primer na zadnji seji nam je tajnik Mirko Kuhel povedal veliko o delu SANSa in ZOJSA ter o hrabri borbi partizanov v Jugoslaviji. Kateri ste bili navzoči veste, kako pazno smo vsi sledili njegovim izvajanjem. Na tem mestu v imenu vsega članstva te podružnice, iskrena zahvala bratu Kuhelnu, da je kljub svoji veliki zaposlenosti žrtvoval več ur časa in prišel na našo sejo. V soboto zvečer bo pa med nami brat Vincent Cainkar, kateri nam bo zopet gotovo povedal kaj važnega in zanimivega. Članstvo podružnice ponovno apelira na vas, da pridete na te važne seje. Vedite, da z malimi mesečnimi prispevki se veliko pomaga našemu trpečemu narodu, če nas je več skupaj.

Na zadnji seji smo tudi izvolili sledeči odbor za to leto: Predsednik Louis Volk, tajnik John Turk, blagajnik Ludwig Katz, zapisnikar Frank Teropšič, nadzorniki: Joseph Vreček, Philip Sober in Jennie Volk. Udeležba je bila dobra, upamo, da bo ta mesec še boljša. Naš novi predsednik nam je povedal, da bo otvarjal seje ob določenem času, to je ob osmi uri.

Torej odločite se vsi, da pridete v soboto zvečer zagotovo na sejo in zgodaj, po seji bo, kot po navadi, malo prijetne domače zabave. Ludwig Janežič je obljubil, da bo prinesel s seboj svojo harmoniko.

John Turk, tajnik.

VABILO NA SEJO

Chicago, Ill.—Poročano je že bilo, da se je v Chicagu ustanovil Združeni Odbor Jugoslovanskih Amerikancev in da se bodo vršile redne seje vsako drugo nedeljo v mesecu. Prihodnja seja se bo torej vršila v nedeljo, 27. februarja, 1944, v Hrvatskem sokolskem domu na 1905 S. Racine Ave. Pričetek točno ob 2. uri popoldne. Vsako društvo naj pošlje svoje zastopnike, dobrodošli so pa tudi vsi posamezniki, ki so pripravljeni sodelovati pri tem delu. Torej, udeležite se te seje prihodnjo nedeljo.

Obenem želim poročati, da ta odbor sklicuje veliki javen shod vseh Jugoslovanov na nedeljo, 19. marca, 1944, ob 2. uri popoldne v American-Bohemian dvorani na 1440 W. 18th St. Vse podrobnosti bodo objavljene pravočasno.

Rodoljubni pozdrav,

John Gottlieb, pomožni tajnik.

Največje in najmanjše na svetu

Najvišja gora sveta je Mount Everest, ki meri 8840 m. Največja globina morja je pri otokih Filipinih, in sicer 10,000 m. Mogoče bodo kdaj odkrili še globlje globine. Najdaljši reki sta Mississippi in Missouri 3675 milj, čeprav sta Nil in Amazonska reka skupaj prav tako dolgi.

Izmed stvari, ki so jih naredili ljudje, je Empire State Building v Newyorku največja zgradba, ki ima 102 nadstropja v višini 1250 čevljev, a najmanjša, popolnoma dovršena hiša je pa najbrž hiša za lutke, ki je last angleške kraljice Mary.

Neki mehanik, Beale, je sestavil električni stroj, ki je le 2 cm dolg. Motor tehta le četrt unče, a se zavrti 12 tisočkrat v minuti in stroj popolnoma v redu deluje.

Največje električne svetilke na svetu uporabljajo za letalske signale. Najmanjše so pa tako majcene, da jih morejo v gumijasti cevi poriniti skozi grlo bolnika, tako da preiščejo zdravniki notranjost želodca in ga fotografirajo. Najsvetlejša luč sveta prihaja iz majhne svetlobne točke ali iz čaše orjaškega reflektorja "Sperry. Ta točka je tako svetla, ko lisa iste velikosti na površju sonca. Je pa mnogo zvezd, ki imajo še svetlejšo površino.

Najobčutljivejša znanstvena priprava (inštrument) sveta je majhna, brezzračna cevka, ki že pokaže električni tok šestih elektron v sekundi. Ti elektroni so tako majhni in jih je toliko, da bi v kaki navadni svetilki 50 Wattov, na površini velikosti vodne kapljice dali v eni sekundi toliko vode, kolikor je v 100 letih izteče čez slap Niagara.

Največja živeča žival je kit in glede na obseg in težko prekašajo kiti najbrž vse živali, karkoli jih je kdaj živelo na zemlji. Mogoče so bili pradavni dinozavri daljši ko kiti, a njih dolžina je obsegala tudi rep. Še zdaj živijo črvi, ki so nemara tudi 27m dolgi, kar je tudi največja dolžina kita. Najmanjše živali dobimo v majcenih živalskih bolezenskih kaleh. Nekatere so baje tako majhne, da jih niti z najboljšim drobnogledom ne moremo opaziti. O njih bivanju sklepamo po tem, ker povzročajo kemične in drugačne učinke.

Največji človek je pač irski orjak O'Brien, ki je višji ko 2 metra. Toda Američan Robert Wadlon je bil že tolikšen, ko mu je bilo 15 let. Tudi o drugih poročajo, da so bili še večji ko O'Brien; vendar o drugih nimamo točnih podatkov.

Najmanjši človek, ki biva še kot okostnjak na svetu, je bil samo pol metra velik.

Najmanjši sesalec je pritlikava miška, ki meri 5 cm v dolžino. A vretenčarji imajo še manjšega člana in to je majhna ribica, pandaka, ki živi na Fijipinih; popolnoma dorasla je dolga komaj 6 milimetrov.

Med rastlinami in cvetjem dobimo najrazličnejše velikosti, od mikroskopičnih bitij do listov Viktorije Regie, ki so široki po poldrugi meter in morejo nositi več otrok.

Najtežji človek je pač neki Kalifornijec, čigar ime ni znano in ki tehta 394 kg. Neki Danjel Lambert, ki je umrl l. 1809., je tehtal 370 kg. Najobilnejša ženska sveta je baje "Little Alphine," ki tehta 350 kg. A znanstveno priznani rekord najdebelejše ženske ima Katarina Smith iz Newyorka, ki je bila kuharica in je l. 1930. umrla 280 kilogramvo težka.

Vendar: Vse te veličine in manjšine so neznatne spričo zvezdnega oblaka, ki vsebuje sončni sestav! Pravijo, da je širok 100,000 svetlobnih let, to se pravi, 100,000 let bi hodila luč skozi, dasi napravi svetloba v eni sami sekundi 186 tisoč milj! Ni znano, ali imamo še večje zvezdnate oblake, dasi bi imeli dovolj prostora. Razdalja najoddaljenejših, doslej odkritih meglenih lis do zemlje je 300 milijonov svetlobnih let! Toliko časa je svetloba na potovanju, s katero zdaj teleskopi fotografirajo najoddaljenejše sorodnike sonca.

Glede na majhnost je znanost že daleč preko najmanjših kali in pozna druga bitja, ki jih je moči videti le z najmočnejšimi drobnogledi. Drobnogledi nam morejo razkriti stvari, ki so tako majhne, da bi jih moralo biti 75,000 v eni vrsti, da bi dosegle dolžino 1 centimetra. Toda nevidni atomi, elektroni in drugi delci snovi so še manjši. Te najdrobnejše stvarce so v primeri s človekom tolikšne, kot je človek v primeri z zvezdnatim oblakom in meglenimi lisami.

Najglasnejši odmev, ki so ga ljudje sploh kdaj slišali, je bila eksplozija ognjenika Krakataua l. 1883, v morski ožini Sunda. To grmenje so slišali 3000 milj daleč. — Najglasnejša godba, ki so jo sploh kdaj slišali, je bila orjaška angleška godba 1000 godbenikov l. 1860. v Londonu. Pravijo pa, da ta hrup godbe ni bil niti za stobilijonski del tako glasan, ko grom, ki ga je povzročil Krakatau. — Najnežnejši glasovi sveta so pa glasovi žuželk, ki bivajo v notranjosti sadežev ali cvetic.

Najnižji zvok, ki ga uporabljajo pri glasbi, je najnižja nota nekaterih večjih orgel, ki zaniha samo 16 krat v sekundi. Stroji pa časih proizvajajo še nižje zvoke, a ne slišimo jih kot zvoke, marveč jih občutimo kot drhtenje ozračja. Najvišja nota najpopolnejše klavijature zaniha v sekundi 5120 krat. To je za dva tona višje ali za 500 nihajev več v sekundi kot najbolj vreščeč zvok flavte "pikolo."

Vreščeči glas ali čirikanje kake žuželke zaniha 15,000 krat v sekundi. Rožljanje ključev pa vsebuje še višje zvoke in zato preizkušajo nekateri inženjerji

(Nadaljevanje na 3. strani)

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NEPOZABNEGA SOPROGA IN DRAGEGA OČETA

Charles-a Clemenc-a

člana društva št. 188 KSKJ, ki nas je za vedno zapustil dne 22. februarja, 1943.

Dragi soprog in oče!

Globoko potrtega srca se še danes spominjamo onega usodnega trenutka, ko smo se za vedno ločili od Tebe, ter izročili Tvoje telo v naročje matere zemlje . . .

Ni Te več v naši družbi, toda Tvoj duh in spomin na Tebe bo ostal v naših srcih do konca naših dni!

Oj usoda ti nemila,
kako kruta si do nas!
Si moža mi ugrabila,
in očeta dragega.

Leto dni je že minilo,
kar nas Ti zapustil si;
ah, kak prazno je življenje,
ker Te več med nami ni!

Saj ne mine nikdar dneva
v duhu, da ne bili tam,
kjer zdaj snivaš večno spanje,
kjer Tvoj dom je zdaj hladan.

Žalujoči ostali:

MARY CLEMENC, soproga.
DVA SINA IN PET HČERA
in FRANK CLEMENC, brat.

Homer City, Pa., 22. februarja, 1944.
R. D. 2, Box 70.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRELJUBE IN NIKDAR POZABLJENE ŽENE IN MATERE

Agate Simonich

ki je zapustila ta svet dne 24. februarja, 1943.

Leto dni je že minulo,
kar si zapustila nas,
in si legla v gomilo,
božji ker Te klical glas.

Šla iz solzne si doline
žalost, kjer trpljenje je;
zdaj Ti lepše sonce sije
luč nebeška greje Te.

Le počivaj v zemlji tihi,
v grobu ni solz, ne gorja — —
dokler združeni ne bomo,
za to prosiva Boga!

Žalujoča ostala:

JERRY SIMONICH, soprog
in hčerka JOSEPHINE

Pueblo, Colo., 22. februarja, 1944.

ZAPISNIK

seje slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora, ki se je vršila 8. januarja 1944 v Chicagu, Illinois

Predsednik V. Cainkar odpre sejo ob 6:30 zvečer. Seje so se udeležili:

V. Cainkar, zastopnki Slovenske narodne podporne jednote, Josephine Erjavec, zastopnica Slovenske ženske zveze, Joseph Zalar, zastopnik Kranjsko slovenske katoliške jednote, Leo Jurjovec, zastopnik Zapadne slovanske zveze, Josephine Zakrajšek, zastopnica Progresivnih Slovenk, John Gornik, zastopnik Slovenske dobrodelne zveze, F. Wedec, zastopnik Društva sv. družine in Fr. Česnik, zastopnik Slovenske moške zveze.

Za zapisnikarico je imenovana sestra Zakrajšek.

Nato se vzame na znanje poročilo, da je Slovenska moška zveza izvolila Fr. Česnika, da jo zastopa pri JPO-SS, ker je bivši zastopnik C. Benevol radi slabega zdravja resigniral. Predsednik mu v imenu odbora izreče veselo dobrodošel.

Poročilo predsednika

Sledi poročilo predsednika, ki se glasi:

Kakor vam je znano, JPO-SS ni zboroval od zadnje pomladi. Kakor sedaj, smo tudi takrat odredili sejo ob priliki zborovanja SANSa. Tako poskušamo hraniti na stroških in pa tudi na času, katerega vpričo vladajočih razmer nima noben izmed nas preveč na razpolago. Resnično nas je večina do glave zaposlenih drugod in se skoraj ne moremo odtrgati od svojega rednega dela in še manj izgubljati čas s potovanjem. Medtem pa se tudi ni zgodilo nič toliko važnega, da bi bilo absolutno potrebno sklicati našo sejo.

Površnim opazovalcem se morda zdi ta dolg presledek med našimi sejami kot znak brezbrižnosti, toda kdor je resno zasledoval naše gibanje, je lahko razvidel, da smo bili drugače prav tako aktivni in v nekaterih ozirih skoraj še bolj kot v dobi pred tem. Vodili smo propagando, kolikor je bilo v danih razmerah mogoče in da je bilo naše delo uspešno, je najboljši dokaz v prejetih prispevkih, kar boste bolj podrobno izvedeli iz poročil tajnika in blagajnika.

Pozabiti oziroma prezreti se ne sme, da se je v tem času morala postaviti na noge in dobro uveljaviti tudi naša osvobodilna akcija ali SANS, ki je naše dete in ki črpa svoje moči iz ravno istih virov. Delno torej tudi poradi tega nismo mogli biti v aktivnostih za pomožno akcijo bolj glasni. Namen se je prilično dosegel—SANS zanaprej lahko dobro izhaja na svoji lastni moči in za pomožno akcijo bomo v stanu v bodoče delati s toliko večjim zamahom in intenzivnostjo.

Stvar, ki se je pojavila po zadnji seji in bi najbrž postala toliko važna, da bi radi nje morali imeti sejo, če bi se razvijala normalno naprej, je bilo vprašanje nakazila podpore v stari kraj takoj. Rev. Ambrožič je priporočal in se je obrnil do nas s prošnjo, da bi iz naše zbirke dali na razpolaganje ljubljanski škofijski dobrodelni pisarni vsoto $10,000.00. Ker je v tistem pismu omenjeno, da je poslal po eno kopijo vsakemu zimed vas, mislim, da vam je v spominu, s čim je utemeljil svojo prošnjo. Med drugim vas je vzpodbujal, da ne odlašate, temveč takoj sporočite predsedniku svoje mnenje in ga pooblastite, da sestavi nakazilno pismo na škofa Rožmana. Potrebnega odziva za to od članov našega odbora ni bilo. Priporočal pa je br. Zalar v pismu predsedniku, naj se omenjena vsota nakaže ter je isto zagovarjal tudi na sestanku v Chicagu, ko smo se izvršni odborniki o tem posvetovali. Poudarjal je, da je narod v stari domovini gotovo pomoči potreben in naj se pomaga, če je na kak način mogoče. Nadalje, da je prepričan, če bo kdo pravično, pošteno in nepristransko delil, bo to gotovo storil škof Rožman. Dodal je, da se zaveda, da prejemamo prispevke od ljudi raznih prepričanj in da se nam lahko očita, ako damo škofijski dobrodelni pisarni $10,000.00, zato pa priporoča, da se drugih $10,000.00 določi in dene na stran za pošiljatev kakemu pravomočnemu odboru, ki nima zveze z omenjeno škofijsko pisarno, kakor hitro pride prošnja od takega odbora. S tem se bi zadostilo katoliškim in nekatoliškim skupinam. JPO pa se ne bi moglo očitati, da je z nakazilom škofijski dobrodelni pisarni naklonil podporo samo katoliškim, na reveže drugačnega mišljenja pa pozabil.

Na tistem sestanku se nismo izrekli, da ne damo in ni bilo rečeno, da je prošnja Rev. Ambrožiča odklonjena. Večina navzočih članov je bila mnenja, da je potrebno več pojasnila in da naj se Ambrožiču tako piše ter ga naprosi tudi za garancijo, da naš denar ne bo zaplenjen ali porabljen v kake druge svrhe in sploh, da pride v prave roke ter za namene, v katere je bil zbran. Sugestirali smo tudi ustanovitev medstrankarskega odbora za delitev naše pomoči v starem kraju, kar bi bilo bolj v skladu z našim proglasom, ko smo se organizirali v to svrho in obljubami, ki smo jih dajali prispevateljem na shodih, v časopisju in sploh povsod ter Ambrožiča naprosili, naj poskuša poizvedeti in če je mogoče, priti v stike z voditelji raznih strank v starem kraju. V vsem tem nismo videli nič slabega in nismo mislili žaliti nikogar. Naš namen je bil pošten in hoteli smo samo dobro. On pa se je očividno čutil užaljenega ali nekaj takega. Kajti odgovoril je le, da je bil po prečitanju našega pisma do mozga razočaran in jemlje na znanje, da so nadaljnja pogajanja med nami nemogoča. S tem je pa bila ta zadeva tudi končana.

Med zadnjo in današnjo sejo se je obrnilo do nas za informacije nekaj postojank in tudi poedincev, kako je glede zbiranja obleke za stari kraj in nekateri so urgirali, naj naš JPO vzame potrebne korake za to stvar. Pojasnila so dobili, pisal je br. Zalar in pojasnjeval sem jaz, in sicer, da stvar ni tako lahko izvedljiva kot so si nekateri zamislili in nam priporočajo. Navedli smo seveda razloge, zaeno pa jim je bilo obljubljeno, da bomo o stvari definitivno sklepali na tej seji.

Kakor kaže, lahko pride invazija Jugoslavije vsak čas. Skoraj gotovo je, da se bo kmalu nato odprla tudi kaka zanesljivo pot za dostavitev naše denarne pomoči rojakom v starem kraju in potrebno je, da smo na to dobro pripravljeni. Zato priporočam, da naš odbor izda nov in goreč apel na vse rojake v Ameriki, da še prispevajo in to pot globoko posežejo v žep, ker ni dvoma, da je potreba velika in komaj bi bilo, če bi mogli poslati vsaj pol milijona dolarjev takoj, ko se odpre pot.

K mojemu poročilu mislim, da spada tudi, da sem med tem bil večkrat povabljen za govornika na shodih JPO in nekaterih v zvezi s SANSom ter da sem se vselej odzval. Prav tako sem potrebo pomožne akcije zmeraj poudarjal tudi na prireditvah društev SNPJ.

Poročilo predsednika se vzame na znanje.

Poročilo tajnika

Brat Josip Zalar kot tajnik JPO-SS poroča:

Dne 2. junija 1943 je bila izdana poslovnica novoustanovljeni podružnici v Coverdalu, Pa. Podružnica je dobila štev. 39.

V Herminieju, Pa., je bila ustanovljena podružnica, kateri se je dne 23. junija izdala poslovnica štev. 40.

Podružnici štev. 7, St. Louis, Mo., je bila poslovnica preklicana 14. julija 1943. Tej podružnici je bila izdana poslovnica 9. avgusta 1941. Kolikor je iz poročil razvidno, je uprava podružnice nakolektala nekaj nad $3600. Od nabrane vsote ni bilo ničesar poslanega blagajniku JPO-SS, pač je bil denar vložen na neko banko v St. Louis, Mo. Odbor podružnice je določil, da se nabrani denar ne pošlje blagajniku naše pomožne akcije, temveč da ga bo odbor podružnice po končani vojni sam poslal v staro domovino. Ko mi je bilo to naznanjeno, sem pisal tajniku podružnice in sem zahteval, da se nabrani denar pošlje blagajniku JPO-SS. Istočasno sem tudi tajnika obvestil, da dokler podružnica posluje pod poslovnico, izdano od JPO-SS, je dolžnost podružnice, da pošlje denar br. Jurjevcu, ker smatramo, da je naš odbor za denar odgovoren. Tajnik podružnice mi je odgovoril, da naši zahtevi ne more ustreči, da je denar volžen na banko in bo poslan po vojni direktno v Jugoslavijo. Pripomniti moram, da so bili v podružnici včlanjeni Slovenci in Hrvati. Ponovno sem pisal tajniku, da se zahteva, da se našemu blagajniku izroči vsaj oni denar, ki so ga Slovenci darovali. Nato mi je tajnik podružnice poslal $93.35. Ta znesek sem izročil Br. Jurjevcu. JPO-SS je odgovoren ameriškim vladnim krogom za denar, nabran pri posameznih podružnicah in ker podružnica štev. 7, St. Louis, Mo., ni hotela izročiti nabranega denarja našemu blagajniku in ker mi nočemo nositi odgovornosti za denar, ki ne pride v blagajno JPO-SS, zato je bila poslovnica podružnice štev. 7 dne 14. julija 1943 preklicana.

Skupno število podružnic je 39.

Ko je bilo, naznanjeno, da se bo vršila kampanja za zbiranje prispevkov v takozvani "National War Fund," je storjeno vse, kar je bilo mogoče, da bi se tudi za našo pomožno akcijo določila neka vsota. Povedano nam je bilo, da je za vsako narodnost določena samo ena pomožna organizacija in da za Jugoslovane je "The President's War Relief Control Board," Washington, D. C., določil tako zvano organizacijo "American Friends of Yugoslavia."

De 20. maja sem pisal milijonarju Bernardu M. Baruchu, New York, N. Y., ter sem ga prosil, da bi se tudi naše pomožne akcije spomnil in nekaj v ta namen daroval. Odgovoril mi je, da je že dal $2500.00 "American Friends of Yugoslavia."

Od uprave Waukegan-North Chicago Community Chest smo prejeli nadaljnjih $750.00. Tako smo od imenovane uprave prejeli skupaj $1500.00. Za prejeto vsoto smo izredno hvaležni uradnikom Waukegan-North Chicago Community Chest in posebno pa še bratu Jos. Zorcu, ki je do tega lepega darila pripomogel. Iskrena hvala vsem skupaj.

Dne 22. avgusta se je s posredovanjem jolietske podružnice štev. 1 vršila zelo lepa prireditev. Ta prireditev se je vršila pod pokroviteljstvom članov "Društva Najsvetejšega Imena." Od dobička, ki ga je prireditev prinesla, smo poslali blagajniku Jurjevcu $550.00. Hvala članom "Društva Najsvetejšega Imena," kakor tudi vsem, ki so do tega lepega zneska pripomogli.

Dne 28. sept. 1943 sem se udeležil seje podružnice štev. 2 v Clevelandu, Ohio. Pri tej seji so navzoči pokazali zelo veliko zanimanje za naš trpeči narod onstran morja. Vršile so se priprave za veliko prireditev 17. okt. Govorilo se je tudi zaradi zbiranja obleke itd. Podružnica štev. 2 ima zelo delavne uradnike, ki se na vse načine trudijo, kako bi v večji in večji meri pomagali trpečemu narodu v starem kraju. In ne samo uradniki ,tudi pri posameznih članih in članicah podružice, ki so bili na dotični seji navzoči, se je videlo, da je vsak pripravljen storiti svojo dolžnost. Čast in hvala zavednim rojakom in rojakinjam. Prej, ko je bila seja zaključena, mi je brat blagajnik izročil ček za $600.00, ki sem ga oddal blagajniku Jurjevcu. Tisočera hvala!

Dne 17. okt. sem se udeležil prireditve podružnice štev. 32, So. Chicago, Illinois. Te prireditve so se udeležili tudi predsednik, brat Cainkar, Mirko Kuhel in Etbin Kristan. Prireditev je bila lepa, zakar gre vsa čast in priznanje pripravljalnemu odboru, ki je imel prireditev v oskrbi.

To je za enkrat vse, kar imam poročati. O finančnem stanju bo poročal brat blagajnik.

Josip Zalar, tajnik JPO-SS.

Poročilo br. tajnik se vzame na znanje.

Poročilo blagajnika

Br. Jurjevec kot blagajnik JPO-SS poroča, da je do 31. decembra 1943 bilo nabrano za našo pomožno akcijo $66,488.26. Skupni izdatki vse od začetka do 31. dec. 1943 pa so bili samo $59.50. To je komaj ena devetina enega odstotka od skupne nabrane vsote in je v primeri, kar druge slične organizacije potrošijo (nekatere so porabile 45% za upravne stroške) takorekoč neznatno. Iz tega je najbolj razvidno, kako se pri nas varčuje in pazi na ljudski denar. Odbor skrbi, da bo že prišlo čim več, ako že ne vsa nabrana vsota v pomoč revnim v starem kraju.

Knjige blagajnika redno pregledujejo zapriseženi računski izvedenci in za to sejo jih je pregledal in odobril tudi naš nadzorni odbor.

Poročilo blagajnika se vzame na znanje.

Poročila nadzornikov

Sestra Zakrajšek kot predsednica nadzornega dobora poroča, da ja nadzorni odbor pregledal knjige in našel vse v najlepšem redu. Denar je naložen največ v vojnih bondih, in sicer za $75,000 nominalne vrednosti v seriji F. Bančne vloge znašajo $11,242.36, uključivši dohodke prejete že po 31. dec. 1943. Nadzorni odbor priporoča, da kupimo za nadaljnjih $10,000.00 nominalne vrednosti bondov četrtega vojnega posojila, ki se prične 18. januarja t. l., kar se na podlagi velike bilance v banki lahko izvede.

Bratje Gornik, Wedec in Česnik kot člani nadzornega odbora soglašajo s poročilom predsednice, nakar je isto sprejeto.

Nato br. Zalar prečita resolucijo podružnice št. 8, v kateri priporočajo, da bi naša organizacija storila korake za nabiranje obleke za stari kraj.

Sestra Zakrajšek pravi, da so v Clevelandu že začeli s tem. Za stvar se je zavzela podružnica št. 2 in ob času, ko so od hiše do hiše pobirali prispevke za pomožni sklad, so zaeno zapisovali imena in naslove tistih, ki bi darovali obleko. Ljudem je bilo povedano, da bodo prišli po obleko, kakor hitro se bo pot za pošiljanje odprla .Oni priporočajo, da tudi druge podružnice isto store.

K stvari govore še drugi in ugotavlja se, s kakšnimi potežkočami je povezano zbiranje in pošiljanje obleke; da bi morali imeti svoje prostore za urad in za skladišče ter potrebno osebje itd. Vse to je dandanes težko dobiti in vse je treba dobro plačati, mi pa nimamo denarja za to. Končno je sklenjeno, da se z ustanovitvijo take centrale odloži še za nekaj časa, medtem pa apelira na naše ljudi, naj le pripravljajo obleko za odpošiljatev; prav tako na vse podružnice JPO-SS in SANSa, da poizvedujejo za ljudi, ki bi dali obleko in zapisujejo njih naslove, dajejo nasvete v zadevi in sploh vodijo nabiralno delo po raznih naselbinah. Potrebno je, da bo vse dobro pripravljeno že prej, da bomo mogli takrat, ko pride čas, takoj poslati in hitro pomagati.

V zvezi s tem je sklenjeno, da se sporoči ljudem, da se zahteva od vseh tistih, ki želijo poslati svojcem, da zapišejo na zaboj razločno ime in, če mogoče, natančen naslov dotičnika, komur žele, da se izroči. Le na ta način se bo mogoče ogniti zmešnjavam in pa tudi nehvaležnega očitanja, da so poslali, pa njihovi niso dobili, kar se pri takem poslu rado pojavi. Sprejemali bomo seveda tudi obleko za ljudi, ki nimajo svojcev in ki so pripravljeni prispevati potrebnim neglede, kdo so.

Zatem se razpravlja o priporočilu predsednika, da se ponovno izda močan apel za nadaljnje prispevke za naš pomožni sklad. Vsi soglašajo, da je tak apel na mestu. Kajti izgledi so, da bo pomoč mogoče dostaviti v doglednem času in naši v starem kraju so v strašni potrebi ter z velikim upanjem gledajo na nas in pričakujejo izdatne pomoči v našem skladu pa je v primeru, kar bi ameriški Slovenci lahko izbrali, ne da bi pri tem bili sami kaj posebno občutljivo prizadeti, vsota veliko premajhna. Sklenjeno je, da se izda tak apel in br. Rogelj kot vodja za publiciteto, je naprošen, da spet sestavi in priobči nekaj takih apelov.

S tem je rešeno vse bolj važno in ker je že pozna ura, se predsednik zahvali vsem navzočim za udeležbo in lepo sodelovanje, želeč, da bi tako lepo in složno delali še dalje, ker tako bomo lahko največ storili za to prepotrebno narodno stvar, nakar zaključi sejo ob 7:30 zvečer.

Vincent Cainkar, predsednik.
Joseph Zalar, tajnik.
Josephine Zakrajšek,
zapisnikarica.

NAJVEČJE IN NAJMANJŠE

(Nadaljevanje z 2 strani)

radiomikrofone z rožljanjem ključev, da doženejo zmožnost mikrofona.

Znanstveni aparati morejo proizvajati v sekundi po 150 tisoč ali celo 200 tisoč nihajev; taki zvoki so seveda previsoki, da bi jih mogli slišati, dasi jih kake žuželke ali druga bitja mogoče slišijo.

IZ URADA

Slovenskega ameriškega narodnega sveta

3935 West 26th Street, Chicago, Illinois

Še o vojnem posojilu

Kampanja za četrto vojno posojilo je zaključena. Nobenega dvoma ni, da je postavljena kvota bila prekoračena za preko milijarde dolarjev. Koliko so slovenski Amerikanci prispevali za dosego te kvote? SANS pobira tozadevne podatke in želi, da o njih poročate v upravni urad. Če je le mogoče, naj podatke zbere vaša lokalna podružnica ali društvo, h kateremu spadate. Lahko pa člani SANSa sami sporoče pročeljno vrednost kupljenih bondov naravnost v SANSov urad. Navadno dopisnica bo zadostovala. Ako se žele, bodo vsa imena ostala tajna, objavljena pa bo le skupna vsota kupljenih bondov v vsaki slovenski naselbini.

Tej kampanji bodo kreditirani tudi bondi, kupljeni do 29. februarja. Slovenski ameriški narodni svet vsled tega apelira na vse one rojake, ki se še niso odzvali klicu Strica Sama za četrto vojno posojilo, da se pridružijo pred zaključkom tega meseca že prispevajočemu številu slovenskih Amerikancev in po možnosti ***posodijo*** denar Ameriki za zmago demokracije nad diktaturo. SANS se je zavezal podpirati Ameriko v svojem vojnem naporu in ves dosežen uspeh mu bo kreditiran. Važno je torej, da nas o svojem prispevanju tudi obvestite.

Namen te kolone

Ta kolona se priobčuje v naših listih že nad eno leto. Članki se redno pošiljajo desetim slovenskim listom v Ameriki. Nekateri jih priobčujejo v celoti, nekateri le deloma, nekateri le tu in tam in nekateri nič. Vse to je odvisno od iskrenosti SANSovega gibanja in pa od prostora, ki je na razpolago za neuradne zadeve.

Glasila slovenskih podpornih organizaiij so v prvi vrsti namenjena svojim lastnim uradnim potrebam, potem šele zunanjim zadevam. Slovenski ameriški narodni svet je hvaležen vsem listom, ki uporabljajo njegovo publicitetno gradivo.

Da bo v bodoče ostajalo več prostora za važne stvari, bomo omejili tedenska poročila o prispevkih za politično gibanje SANSa od strani podružnic in posameznikov. Omenjali bomo le važnejše prispevke. Vsi prispevki pa bodo podrobno označeni v naših mesečnih računih.

Zanimivi članki v revijah

Ameriške revije prinašajo čedalje več gradiva o političnem razvoju slovenskega in jugoslovanskega vprašanja. Večina teh se bavi z notranjo politiko in informacijami o jugoslovanskem osvobodilnem gibanju, ki ga SANS podpira, zlasti po Združenem odboru južnoslovanskih Amerikancev. Potreba je, da ljudje čitajo vse take spise in se tako seznanijo, kaj se resnično v stari domovini godi. Poročila prihajajo iz raznih časnikarskih krogov, na katere se je lahko zanesti, ne dobivamo jih pa iz privatnih ali zasebnih virov.

Če še niste, čitajte v tedniku The Nation (od 29. januarja) članek "The Plot Against Jugoslavia" (Bogdan Radica, bivši šef jugoslovanskega presbiroja); Life (od 14. februarja), članek Stojana Pribičevića o maršalu Titu; Colliers' Weekly (od 19. februarja), članek Franka Gervasija tudi o Titu.

Iztisi tega tednika so bili poslani članom vseh SANSovih odborov in podružnicam. Članki niso za propagando ene ali druge stranke v Jugoslaviji, pač pa so podučni in pomagajo razumevati situacijo v tej hrabri, od nacifašizma nepremagani deželi.

Združeni odbor je tudi razposlal na naše podružnice brošurico člankov izpod peresa poročevalca C. L. Sulzbergerja, ki so izšli v New York Timsu in dva važna govora SANSovega častnega predsednika Louisa Adamiča.

Revija Yank, ki jo izdaja ameriška armada za svoje vojake, vsebuje v britanski izdaji od 30. januarja štiri strani dolg članek o jugoslovanskih partizanih in njihovih voditeljih. Ilustrirana je z mnogimi slikami in članek z jedrnato razpravo o tem neprimernem, čudovitem odporu, ki ga vodijo demokratični elementi Jugoslavije od Slovenije do grških meja.

Tajnike naših postojank prosimo, da prejeti material razdelijo med svoje člane in druge zainteresirane rojake in Amerikance čim ga prejmejo. Ni treba čakati sej. Niti niso iztisi namenjeni, da bi se valjali po tajnikovi mizi in predalih. Razdelijo se naj, kolikor je mogoče. In če prejeto število ne zadostuje zahtevi in potrebi, nas obvestite.

Mirko G. Kuhel.

LIKVIDACIJA ITALIJANSKE OKUPACIJE V ABESINIJI

Kairo.—(ONA).—V Kairu je bilo objavljeno, da je bilo poslanih nazaj v Italijo več od 30,000 Italijanov, ki so se bili naselili v Abesiniji po okupaciji imenovane dežele, dočim se jih nahaja še približno 1,000 v posebnem taborišču, v katerem čakajo na priložnost vrnitve domov.

Približno 600 Italijanov, povečini tehnikov, je smelo še ostati v Abesiniji, ki so skoro vsi nameščeni v obratovanju železnice Addis Ababa-Džibuti. Te železnice je prevzela angleška vojaška misija pri carju Haile Salassie. Nekateri teh Italijanov skrbe za vodne, električne in druge tehnične instalacije, katere so bili Italijani zgradili tekom svoje okupacije.

Haile Selassie bi bil želel baje zadržati večje število Italijanov, toda Angleži, ki finančno podpirajo obnovitev Abesinije, so se baje uprli, iz razlogov varnosti.

Dobre uspehe imajo Etijopci v poljedelstvu, kjer so prevzeli od Italijanov organizirane velike kmetije. Pridelek žita je znaten. Le transport je velik problem, ker so ceste zgrajene od Italijanov v slabem stanju in primanjkuje potrebnega materiala za popravila.

Napori carja Haile Selassiea, da vpostavi mir in red v svoji državi, so uspešni—tudi opozicija, ki se je bila razvila pred par meseci v provinci Tigre se je pomirila.

REBUS IN NJEGOVA ZGODOVINA . . .

V prejšnjih časih so razni dnevniki in družinski listi redno prinašali rebus, uganko v podobah. Rebus je zmeda slik, besed, zlogov, črt in sličnih skrivnosti, narisano v pravokotno obliko in nad njo si bral latinsko besedo: rebus, kar pomeni: z rečmi, s predmeti. Takšna mala naloga za razmišljanje, ki je navadno ni bilo težko razvozlati, je vsebovala navadno kak izrek, pregovor ali nedolžno šalo. Pozabili smo, da imajo rebusi prastaro zgodovino.

Vzorci za uganko v podobah so bili prav za prav hijeroglifi, govorica v slikah, ki se je še dolgo potem ohranila, ko je človeštvo imelo črke. Še pred 100 leti so uporabljali pisavo v podobah za znake hiš ali trgovin in posebno še v koledarjih.

S predmeti in podobami so izražali besede ali zloge, imena ali cele stavke. Uganka v podobah ali pisava v podobah je prastara in je prvi način pisanja zgodovinskih podatkov. — Uporabljali so jo spet v srednjem veku in kasneje, ko so začeli izkopavati starine, je bilo zanimanje za pisavo v podobah pri razvozlavanju hieroglifov vedno večje.

Rebuse kot uganke so poznali že v 13. stoletju, posebno so jih imeli na pečatih. V pečat so vtisnili svoje ime v skrivnih znakih, ki so jih mogli razbrati le v to skrivnost posvečeni ljudje. Slične znake za izreke so uporabljali tudi na raznih kolajnah, ki so jih kovali v Franciji za tako zvane oslovske in bedaške prireditve (maškarade). Zdaj so te kolajne le še v numizmatičnih zbirkah.

Uganke v podobah so bili tudi grbi z imeni dotične družine, ki so se izražali v slikah. Take grbe z imeni dobimo še dandanašnji na spomenikih angleške duhovščine iz 15. in 16. stoletja. Ime opata T. Comtona (1480) je izraženo na sliki na steklu z glavnikom (comb) in zglogom ton. Podobno so bila v slikah razna imena tvrdk in tudi umetnikov, na voščilnicah, na izveskih in kipih.

Bodite ponosni, da imate tako veliko število Jednotinih sobratov in sosester.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

[illegible]

[illegible]

6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 8, OHIO.

[illegible]

[illegible] $0.84
[illegible] $2.00
[illegible] $3.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A.
In the interest of the Order

Issued every Wednesday

OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 8, OHIO.
Phone: HEnderson 3913

Terms of subscription:
For members, yearly $0.84
For nonmembers in U. S. A. $2.00
Foreign Countries $3.00

83

$9,005,029 -- ALI --
Številke govore!

Že od nekdaj imamo pri našem listu navado, da na uradni, oziroma peti strani pri vrhu nad seznamom glavnega odbora označujemo od časa do časa skupno svoto raznih podpor, katero se je od postanka naše Jednote že izplačalo. Mislimo namreč, da je to važen podatek ali dokaz dobrih del, katera izvršuje naša podporna organizacija. Tega načina se drži med vsemi drugimi samo naše glasilo.

Na že omenjeni strani današnje izdaje Glasila lahko vidite novo vsoto *$9,005,029* kot skupni znesek vseh izplačanih podpor od ustanovitve KSKJ do konca decembra, 1943. Ta vsota je uradna, označena tudi v zadnjem letnem poročilu naše Jednote na državni zavarovalninski urad. Za milijon dolarjev se je povišala od 31. julija, 1941, ali tekom 29 mesecev; od tedaj znaša povprečno $34,840 na mesec, ali nekaj čez tisoč dolarjev na dan.

Od tega novega milijona se je tudi sedaj največ izplačalo za posmrtnine, takih slučajev je bilo v teh 29 mesecih 721 in sicer je v tej dobi umrlo 680 odraslih članov in članic in 41 otrok. Temu je sledila bolniška in pa operacijska podpora in razne druge. Lepe tisočake se je zopet izplačalo v pomoč nad 70 let starim našim članom in članicam za njih asesmente. To je torej važna odprta knjiga naše Jednote za dobo zadnjih dveh let in pol, in v skupni vsoti pa za dobo njenega 49-letnega poslovanja. Poleg vseh teh izplačil je ostala Jednota še vedno nadsolventna in premore še vedno približno pet in pol milijona dolarjev čistega premoženja.

V bednem stanju naših bratov in sester, osobito pa v smrtnih slučajih se je s to podporo izbrisalo marsikatero solzo iz očesa in utešilo prizadete. Iz tega se lahko izprevidi veliko vrednost in pomen bratske podporne organizacije.

Devet milijonov dolarjev je že lepa vsota skupno izplačane podpore, toda ta vsota je v resnici mnogo večja, kajti nekatera društva v zvezi z našo Jednoto imajo svojo lastno bolniško blagajno že od nekdaj. Če bi še to podporo zraven prišteli, bi se število milijonov gotovo povečalo.

Naj nas torej ta dejstva in ti dokazi vspodbujajo k večji agitaciji, osobito v letošnjem zlatojubilejnem Jednotinem letu. Brez skrbi in lahko rečete vsakemu prosilcu ali kandidatu za pristop: "Le pristopi k naši milijonski podporni organizaciji, kar Ti ne bo nikdar žal!"

Pismo vojaka svojim staršem

"... Dolga, dolga je razdalja, ki me loči od mojega dragega rojstnega kraja. Ravno sedaj sem tukaj tekom noči sam na važni straži. Dragi mi oče in mati! Jaz se večkrat spominjam naše ceste doma, s senčnatimi brestovimi drevesi, ličnimi hišami in cerkvijo, odkoder se je ob nedeljah čulo milodoneče zvonenje, tam vlada mir, sreča in svoboda, česar tukaj pogrešam; to mi povzroča domotožje.

"Da, v resnici ni nikjer drugje tako prijetno in lepo kakor na naši Elm cesti onstran oceana. Tukaj je vse drugače . . . Tu ne bo prej boljše, dokler ljudstvo ne spremeni svojega sistema.

"Težava je vsled vladajočih ljudi in posebno zaradi takih, ki tako vlado trpijo.

"Tudi tukaj so napačni možje že predolgo vladali, pa so vsled tega postali preoblastni; vedno več in več so zahtevali, dokler se končno ljudstvo ni zbudilo,—pa je bilo že prepozno! Zdaj jim je težko odstraniti te uradnike po našem ameriškem načinu, zato je nastala vojna, da se vpelje boljši ali novi red.

"Hvala Bogu, mi pa še vedno lahko nastavljamo nove uradnike, tako jih tudi lahko odslavljamo z—volilnimi listki, namesto s kroglami.

"Ta mešanica je lep zgled, kaj lahko diktatorstvo in regimentacija naredita, kadar sta v teku. Če pa omenim birokracijo—bi morali vi videti in presoditi takozvano 'navadno ljudstvo.' Prav ničesar ne smete Vi sami izvršiti; Vam se samo ukazuje, in to je vse!

"Mi navadni ljudje doma smo se navadno smatrali za neodvisne in samozavestne. Vi in mati sta vedno gledala naprej v bodočnost za izboljšanje stvari za Vaju, tako pa tudi za nas, otroke. Vsega tega tukaj manjka menda zato, ker so preveč odlašali; vedno se jim je naglašalo kaj, kdaj in kako storiti, to je trajalo toliko časa, da so na vse drugo, boljše, pozabili, pozabili so celo sami zase misliti.

"Nikar ne dopustite, da bi tak sistem zavladal tudi pri nas, doma, kar poslabša naše življenje; bodite zato oprezni, ker se lahko nevidoma prikrade!

"Jaz sodim, da je vsak najbolj priprost Američan kakor mi navaden praktičen človek, ki rad dela in hranjuje—saj je obdarjen z 'zdravo pametjo' (Common sense). Mnogi izmed nas nismo vneti za politične teorije; pač saj poznamo iz skušnje naš ameriški način, kak se morajo važne stvari vršiti, da nam donašajo udobnost, srečo, blagostanje, napredek, izobrazbo in občni blagor za ljudstvo; kaj takega je samo v Ameriki mogoče.

"In kaj takega je vsega pomisleka vredno. . ."

Na milijone naših ameriških fantov, ki se nahajajo v armadi sedaj tudi resno in veliko misli. V tem času pišejo s strahom domov. Mnoge skrbi, kaj se godi doma—z Ameriko—med tem, ko so oni odsotni. Zdaj šele se v resnici zavedajo, kaj pomeni beseda SVOBODA in DEMOKRACIJA. Mi, doma moramo vsako izmed teh čuvati zase, tako pa tudi zanje, ko se vrnejo zopet domov!

Kupujmo vojne bonde!

Kampanja Rdečega križa pripravljena za marc

Da bi se Rdečemu križu omogočilo nadaljno delovanje v tekočem letu, se bo v teku marca nabiralo za sklad $200,000,000. Predsednik Roosevelt je odredil marc kot mesec Rdečega križa, in v tem času se bo nabiralo prispevke.

Vsota denarja, ki jo je Rdeči križ navedel za nabiranje v njegov fond, je bila odrejena po daljšem natančnem pregledu mogočih potreb za vse okrajno, narodno in mednarodno delovanje Rdečega križa. Od te vsote je potrebno $140,000,000 za financiranje narodnega in mednarodnega delovanja; $60,000,000 pa bodo rabili okrajni oddelki za nadaljevanje svojega dela. V to je vključeno vse delovanje Rdečega križa mirnega in vojnega časa, tudi kot je financiranje središč za nabiranje krvi, za izdelavo zavojev ter za obdrževanje okrajnih vezi posredovalne službe, ki omogočuje ljudem iz te dežele zvezo s sorodniki in drugimi v okupiranih deželah.

Letošnja kampanja Rdečega križa, za nabiranje denarja v marcu mesecu je ena najbolj važnih v vsej zgodovini, ker njegovo delovanje za armado in mornarico neprestano raste v obsegu. Več kot 300 klubov, počivališč in zabavišč mora biti vzdrževano za naše vojake v tujini. Krvna plazma mora neprestano biti pošiljana na bojne fronte in predstavniki Rdečega križa morajo še v naprej biti z vsemi oddelki vojske, ter zdravimi in bolnimi iz naše armade in mornarice.

Oddelki Rdečega križa morajo biti tudi popolnoma opremljeni za borbo proti vsaki nesreči in drugim nezgodam, ki se morejo pripetiti v njihovih okrajih.

Rdeči križ je vaš Rdeči križ. On pomaga našim vojakom in civilistom v potrebi ravno tako kot bi vi storili, ako bi imeli priliko. Njegovo delo je brezkončno in postaja bolj važno z vsakim dnem vojne.

Samo ako vsi pomagajo in dajo kar morejo, bo lahko Rdeči križ nabral za svoj fond leta 1944 vsoto, katera mu je potrebna.

Pomagajo naj vsi tako, da bodo vojnim beguncem v tujini, našim borečim se možem in ženam ter našemu civilnemu prebivalstvu, malo olajšane nesreče, ki danes mučijo svet.

Finska—dežela tisočih jezer

Kakor zapah je med divjino severne Rusije in Skandinavije potisnjena samostojna država "tisočerih jezer," ki je zgodovinsko še zelo mlada—republika Finska. Od Ledenega morja se Finska razprostira proti jugu do Botniškega morskega zaliva in tvori med finskim zalivom na jugu in Ladoškim jezerom in njegovimi dotoki na vzhodu—polotok, ki meri 303,000 kvadratnih kilometrov, torej približno toliko, kolikor poljska republika.

Ob finskih obalah je cel venec majhnih otokov, podobno kakor v naši Dalmaciji. Raz njih je čudovito krasen pogled na finsko obalo. Notranjost je pa zlasti na jugu vsa prepreženа z malimi jezeri, ki jih je več kot 35,000. Skoraj 12 odstotkov vse finske zemlje je pokrite z jezeri in rekami. Približno 65 odstotkov površine pokrivajo gozdovi, ki so večinoma sestavljeni z krasnih iglavcev.

Prebivalstva je imela Finska leta 1938 malo manj kot štiri milijone. Od teh živi kakih 16 odstotkov v mestih. Glavno mesto je Helsinki z 28 tisoč prebivalci. Pomembno mesto pa je tudi Obo ali Turku s 60,000 prebivalci. Finsko ljudstvo je sestavljeno iz dveh plemen, ki se pa dandanes že popolnoma med seboj prepletata, to je iz finskega in švedskega Vendar finski z 90 odstotki odločno prevladuje. Samo 0.3 odstotke med prebivalstvom so Laponci in Rusi.

Plemsko spadajo Finci k stari, nadarjeni praaltajski ali finsko-ugriški narodni družini. Do leta 1917 ni politično bila Finska nikdar samostojna. Najprej je bila pod Švedsko, pozneje pa pod Rusijo.

Zelo priden in resen je finski narod in si je znal v zadnjih letih ustvariti precej nacionalne industrije, kjer je zaposleno že 15 odstotkov prebivalstva. Sicer pa se ljudstvo preživlja z ribištvom, živinorejo in lesno proizvodnjo.

O položaju katolicizma bi bilo sledeče omeniti: odnosi mlade finske države do katoliške cerkve so bili ves čas zelo prisrčni. Vatikan je bil med prvimi, ki je priznal finsko državo. Finska ima od leta 1929 tudi modus vivendi s sv. Stolico. Katoličanov je na Finskem le okrog 2,500. Večina prebivalstva je luteranske vere, toda tudi število brez veroizpovedi je veliko—200,000.

V mlajši generaciji pa je opaziti živo zanimanje za katolicizem. V Helsinki je katoliški akademski klub, čigar sestankom radi prisostvujejo tudi nekatoličani. Katoličani izdajajo revijo, ki izhaja četrtletno in katoliški koledar z naslovom "Vox Romana," ki ima tudi med protestanti mnogo naročnikov.

GRADITELJ MOSTA
(Will Allen Drumgoole:
"THE BRIDGE BUILDER")

Po cesti starec sam je šel
ves dan, in v mraku je dospel
k soteski strmi, kjer potok
drvi peneč se in globok.

Potoka ni se starček bal,
prebredel ga je, varno stal
na drugem bregu—pa zakaj
ozira pazno se nazaj?

Da mostič majhen bi zgradil
čez to sotesko—to zvršil
je skušen, moder potnik star;
komu li v spomin in dar?

V bližini gozdni samotar
ga opazuje, tudi star:
"Čemu se vendar mučiš tu,
na starost si ne daš miru?

"Počivaj vendar že na noč
življenja svojega,—gredoč
čez to sotesko srečno si
dospel, namen dosegel ti."

Graditelji s sivo vso glavo,
prijazno mu veli nato:
"Prijatelj dragi, čuj, zakaj
sem zgradil mostič tu sedaj.

"Po poti tej bi deček mlad
dospel čez to sotesko rad —
Prebredel potok sem lahko
jaz,—pa za dečka bo hudo!

"Mladina, da po poti tej
bo varno, lahko šla naprej;
za njo ta mostič zgradil sem,
in dobro delo storil s tem."

Ivan Zupan.

Bolgarija in invazija

London.—(ONA).—Poznavalec razmer na Balkanu, ki je nedavno zapustil Bolgarijo, poroča, da bi se moglo zgoditi, da pride vseh 28 divizij bolgarske armade na zavezniško stran, ako predvidevajo one vojaške operacije, o katerih se je odločalo v Teheranu, tudi izkrcanje ruskih čet na bolgarski obali Črnega morja.

Bolgarija, o kateri se je brez vsakega dvoma mnogo govorilo na sestanku Roosevelt-Churchill-Inonu, zdaj prituhnjeno čaka, kaj bo in zagrabila vsako priliko, da se izogne aktivnemu, resničnemu vojskovanju na strani osišča.

Ta politika kabineta Dobri Božilova ni osnovana edino le na dejstvu močnega Rusom naklonjenega mišljenja bolgarskih narodnih množic, temveč tudi na vedno bolj trdnem prepričanju, da je Nemčija izgubljena, ter da ne velja nadaljevati te izgubljene igre.

Ta stran v mišljenju vladajočih bolgarskih krogov je z največjo jasnostjo označena v najnovejših ukrepih, s katerimi si oblast prizadeva pomiriti razburjene duhove v državi. Nekateri časopisi opozicije so dobili dovoljenje, da do gotove mere izražajo svoje pomislike in svojo kritiko. Dvojica koncentracijskih taborišč je bila zaprta, pri čemer je bilo precej političnih ujetnikov zopet izpuščenih na svobodo.

Ta politika pa je aktivno opozicijo zelo ojačila. Tam se zdaj vrše predpriprave na vstop v akcijo. Najmočnejša opozicijska skupna "Fronta domovine" ima vsak dan več privržencev, ki se nabirajo iz vseh ljudskih, demokratičnih in Rusom naklonjenih krogov. Ta stran deluje deloma odkrito, deloma na skrivnem, podtalno. Cilji pa so čisto podobni ciljem jugoslovanskih partizanov — pregnati iz Bolgarije osišču naklonjene in nacistične elemente, ter potem ustanoviti ljudsko vlado.

Največja naloga Fronte Domovine je, da se pripravi na trenotek, ko bo treba nastopiti. Prvaki tega pokreta so uverjeni, da bodo zunanjepolitični dogodki prinesli pravo priliko. Med temi možnostmi se nahaja tudi izkrcanje ruskih čet v Varni ali Burgasu, izkrcanje Anglo-Amerikancev na južnem Balkanu, ali pa prihod ruskih vojakov v Rumuniji.

Bolgarska armada najbrže ne bo storila ničesar, dokler so Nemci še dovolj močni, da bi se mogli maščevati. Toda prišel bo čas, ko bodo zavezniki s skupnimi silami udarjali na Balkan. . .

Amrita

"Povej mi, Robert, zakaj se pa vedno zapiraš v svoje stanovanje? Ali nisi še sit samote? Ali pa imaš za to kak tehten vzrok?"

Robert je raztreseno pogledal svojega prijatelja. Skozi okno je sijala siva luč poznega popoldneva in je zarisala v njegov izžiti obraz sive brazde.

"Da," je tiho odvrnil, "prav tehten vzrok imam in le tebi, Hari, bom razodel svoj doživljaj: le ti me boš mogel razumeti.

"Ko so me bili poslali za nadzornika nasadov v Mahat, mi guverner ni nič kaj prijazno opisal uporniških lastnosti mojih bodočih ondotnih podložnikov. Mimo tega mi je priporočal budno pažnjo in da naj sleherno kal kakega upora koj zatrem. A jaz sem spočetka potrpežljivo in spregledno prenašal majhne prestopke in se delal, ko da ne opazim sovražnih pogledov okrog sebe.

"A nekega dne sem dal prebičati Arsata, najhujšega upornika nasadov, ki je zagrešil hujši prestopek. Ko sem stopil iz bungalova, mi je skremženega obraza in poln krvavih lic po hrbtu zastavil pot, rekoč: 'To boš še pomnil, sahib!' Nato je izginil med drevjem.

"Odtlej sem venomer občutil, kako me zalezujejo in prežijo name. Moja dva adjutanta, Tobsij in O'Connell, sta večinoma praznila steklenice žganja ali smrčala kraj njih. Eno samo bitje mi je bilo naklonjeno: to je bila Amrita, Arsatova polsestra, plaha deklica, velikih, boječih gazelinih oči. Gospodinjila mi je in tiho in ponižno je ohkrbovala mojo hišo in mene.

"Neko jutro sem jo surovo nahrulil, ker je prišla kasneje v hišo, kot je bilo prav, čeprav je vedela, da nisem mogel trpeti netočnosti. A tedaj se je zgrudila na tla, si obupno zakrila obraz z rokami in njeno slabotno, sloko telesce je od ihtenja podrhtevalo. Začudil sem se bil in zaeno se mi je zasmilila. 'Saj ni tako hudo, Amrita,' sem jo tolažil in jo skušal dvigniti. 'Boš pa drugič prej prišla, kajne? Nikar se ne jokaj!' Milo me je pogledala, rekoč:

"'Ti si dober sahib, jako si dober, a tako se zate bojim, ti pa tega nočeš vedeti.'

"'Česa se pa bojiš'?"

"'Vsega, vsega, sahib! Moji te zalezujejo in zarotili so se zoper tebe. Beži, sahib'!"

"'Norčije!' sem jo zavrnil.

"Vendar nisem bil več tako na trdnem ,ko prej, zakaj Amritine slutnje so potrjevale mojo sumnjo.

"Neke soparne noči v avgustu pa se je zgodilo. Slišal sem, kako je škrtalo po lesu mojega bungalova in kako so zdaj pa zdaj zatulili psi. Tobsi je spal v drugi sobi poleg izpraznjene steklenice. Iznenada sem zagledal, da stoji neka bela postava pri odprtem oknu. Planil sem pokoncu, pripravil samokres in zavpil: 'Kdo je?' — 'Jaz sem, sahib, ne boj se.' Bil je Amritin glas. 'Kaj se je zgodilo?' sem jo tiho vprašal. Beži, sahib. Nocoj to noč te hočejo umoriti. Reši se! Pojdi z menoj, skrila te bom. Brž, brž!' Zunaj so se že oglašali žvižgi, videti je bilo tu in tam rdečo luč med drevjem. 'Brž, sahib, sicer bo prepozno!'

"'Topsij, O'Connell!" sem glasno zavpil. Oba sta plašno prihitela. 'Napadli nas bodo! Štirideset Indijcev je. Nemogoče se je tolči z njimi. Pobegnimo! Amrita, vodi nas!'

"Skočili smo skozi okno in se pogreznili v gozdno temo. Slišali smo, kako se je rjoveča tolpa zagnala na bungalov, videli, kako so se okna zasvetila in kako so razočarano vzkrikali. Nato smo čuli topotajoče korake, plamenice so plamtele; zasledovali so nas.

"Na one strahotne ure se le motno spominjam. Dozdeva se mi, da se je Tobsij ko pijan zgrudil na tla, trdno pa vem, da sva bila sama z Amrito, ko smo nehali teči. Visoko, sivo zidovje se je dvigalo med drevjem v prvem, sivkasto-vijoličastem jutranjem svitu. Amrita je molče pokazala tja, saj ni imela še toliko sape, da bi bila mogla spregovoriti. Začela sva počasneje hoditi. 'Kak star tempelj?' sem jo vprašal. Prikimala je: 'Tu te ne bodo iskali,' je dejala. 'Praznoverni so. Prinašala ti bom hrane. Bog te obvaruj!'

"Hotel sem se ji zahvaliti, a preden sem mogel kaj reči, je njena slabotna, belo oblečena postavica izginila med drevjem.

"Sledili so strašni, pusti, neskončno dolgi dnevi, ki sem jih prebil med starim tempeljskim zidovjem. Samotno je bilo nebo nad menoj, samoten gozd krog mene. Amrita je prihajala vsako noč, a le za toliko, da je položila hlebček črnega kruha in nekaj sadežev predme, nato je molče in lahkonogo šinila izpred mene.

"Le nekoliko besed je bila nekoč spregovorila. Zvedel sem tedaj, da je bil Tobsij mrtev, da O'Connella še niso dobili, da so peščico Angležev, ki so mi bili na pomoč, do smrti pobili in da so gobavci prodrli iz svojih meja in se razkropili po vsej pokrajini. Arsat se je na vso moč trudil, da bi me dobil v svojo pest. Vsakogar je dal neusmiljeno mučiti, o komer je slutil, da ve za moje skrivališče. Od dneva v dan mi je bilo neznošnejše.

"Neke noči, ko je sijala mesečina, se mi je Amritin obrazek zazdel še bolj žalosten in še bolj ozek ko doslej. Le oči so se ji strahotno lesketale iz prozornih jamic.

"'Nočem, da se zame tako žrtvuješ, Amrita,' sem ji rekel, 'rajši ne prihajaj tolikrat sem. In čemu mi prinašaš živila v košari in mi jih podajaš s to dolgo palico? Zakaj mi jih ne daješ z roko ko prej?' Skušal sem jo preko obzidja prijeti za roko, a vsa prestrašena se je odmaknila: 'Sahib, za vse na svetu, ne dotikaj se me!'

"'Kje je O'Connell?' sem jo vprašal in zvedel, da so ga dobili in ga Arsat trpinči, da bi mu izdal moje skrivališče. 'A tebe ne sumničijo?' — 'Da, tudi mene.' — 'Ali te bodo mučili?' — 'Seveda.'

"'Ne,' sem vzkliknil, 'ne bodo te! Kar koj pojdem in se sam izdam!' Proseče se je Amrita vrgla na kolena. 'Sahib, sahib, nikar ne uniči mojih žrtev, nikar se jim ne daj v roke! Tudi če bi me mučili, ne bom nič trpela. Prisegam ti! Zavarovana sem. Zame je vse pri kraju. Nikoli več ne bom trpela. Ali razumeš? Zato sem to storila. Ne izdaj se ! Ne daj, da bi bile zaman moje žrtve!'

"Zaihtela je. Hotel sem se skloniti k njej, a tedaj je zavpila: 'Ne dotikaj se me! Življenje ti je v nevarnosti!' Nato je obupno jokaje stekla proč."

Robert je molčal.

"In potem?" je prijatelj tiho vprašal.

"Zaman sem jo več noči čakal. Živila so mi pošla. Užival sem divje sadeže in korenine. Neznosna mi je bila misel, da Amrita trpi radi mene. In odpravil sem se s samokresom v roki proti oddaljenim nasadom. Prišel sem tja na večer in sem zagledal rdeče plamene. Arsat jih muči, sem grenko pomislil. A motil sem se: naši so bili. Naši! Naši! Naši. Prišli so tisto jutro in so bili zmagovalci. Ko so me zagledali, so začeli glasno vzklikati.

"Vprašal sem jih, kje je Amrita. Nihče ni ničesar vedel. Iskal sem jo in iskal, izpraševal ujetnike. Slednjič mi jo je nekdo pokazal. Ležala je v nekem kotu in je umirala. Obraz in telo je bilo v hudih ranah. Njene velike, bleščeče se oči so strmele v daljino. Nasmehnila se mi je.

"'Zdaj je končano, glej! Nisem te izdala, ker nisem trpela. A ne bližaj se mi in se me ne dotikaj, sahib. Ne trpim, vendar umiram. Gobava sem. Nalašč sem se okužila.'."

Robertov glas je bil raskav in hripav.

"Mogoče ti je znano, Hari, da vpliva prvi štadij gobavosti tako na bolniku, da ne občuti nikakih bolečin, da je neobčutljiv za telesne bolečine . . ."

Glas mu je potemnel, skozi okno je bilo videti luči, ki so izginjale v londonski temi.

(C. Falconi.)

MODERNI SOLOMON

Springfield, Ill. — Policijski sodnik Conway je moral po solomonsko rešiti vprašanje spora glede lastništva kokoši dveh sosed. Kokoši hodijo iz enega dvorišča na drugega in tako ne ve ne ena ne druga, katere kokoši spadajo kateri. Modri sodnik se je malo počehljal za ušesi in je potem podal naslednjo razsodbo.

Soseda št. 1 naj pobarva noge svojih kokoši z modro barvo, a soseda št. 2 pa naj rabi rdečo barvo v ta namen.

Ženski — sta bili nad izrekom modernega Solomona tako veseli, da sta mu prinesli lepega petelina v dar.

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 351-353 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Telefon v glavnem uradu: Joliet 5448; stanovanja glavnega tajnika 9448.
d ustanovitve do 31. decembra, 1943 znaša skupna izplačana podpora $9,005,029
Solventnost 127.24%

Častni predsednik: FRANK OPEKA, North Chicago, Ill.

GLAVNI ODBORNIKI

Glavni predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Prvi podpredsednik: JOHN ZEFRAN, 2723 W. 18th St., Chicago, Ill.
Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKSAN, 196—22nd St., N. W., Barberton, O.
Četrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, Ely, Minn.
Peta podpredsednica: JOHANA MOHAR, 1138 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Šesti podpredsednik: GEORGE PAVLAKOVICH, 4573 Pearl St., Denver 16, Colo.
Glavni tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: LOUIS ŽELEZNIKAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Glavni blagajnik: MATT P. ŠLANA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Vrhovni zdravnik: DR. JOSEPH E. URSICH, 1901 W. Cermak Rd., Chicago, Ill

NADZORNI ODBOR

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.
Prva nadzornica: MARY E. POLUTNIK, 1711 E. 30th St., Lorain, O.
Drugi nadzornik: FRANK LOKAR, 1352 Hawthorne St., Pittsburgh, Pa.
Tretji nadzornik: JOHN PEZDIRTZ, 14904 Pepper Ave., Cleveland 10, Ohio
Četrta nadzornica: MARY HOCHEVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland 19, Ohio

FINANČNI ODBOR

Predsednik: JOHN GERM, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
Tajnik: JOSIP ZALAR, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 300 Ruby St., Joliet, Ill.
Drugi odbornik: MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A, Eveleth, Minn.
Tretji odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.
Četrti odbornik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1102 Jancey St., Pittsburgh, Pa.
Prva porotnica: MARY KOSMERL, 117—5th St., S. W., Chisholm, Minn.
Drugi porotnik: JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.
Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.
Četrti porotnik: JOHN TERSELICH, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.
Peti porotnik: JOHN BEVEC, Alexander Ave., Strabane, Pa.
Šesti porotnik: LUKA MATANICH, 2524 E. 109th St., South Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

VODJA ATLETIKE

JOSEPH ZORC, 1045 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

NAČELNICA MLADINSKE IN ŽENSKE AKTIVNOSTI

JEAN M. TEZAK, 457 Indiana St., Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIPA ZALARJA, 351 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland 3, Ohio.

IZ URADA DUHOVNEGA VODJE KSKJ

Dragi člani K. S. K. Jednote!

Čas za izpolnovanje velikonočne dolžnosti se začne prvo postno nedeljo, 27. februarja in traja do praznika sv. Trojice, 4. junija. Spovedni listki so bili poslani vsem tajnikom za vsakega člana in članico KSKJ. Ti listki se vporabljajo kakor prej, kakor vsak župnik določi.

To leto se bomo držali KSKJ pravil za izpolnjevanje verskih dolžnosti še bolj natančno kakor prej. To pa zaradi tega, da bo Jednota dajala še lepši zgled katoliškega prepričanja. Zato prosimo društvene odbornike, naj točno pošljejo nazaj spričevalo o velikonočni dolžnosti, kakor tudi vsa *imena* in *naslove* tistih, ki so zaostali. Od vojakov ne pričakujemo spričevala, dovolj je, da se nam pove, koliko je vojakov pri društvu.

Kjer so člani razdeljeni v več župnij, tam bo treba podpis od vsakega župnika za svoje farane. Kjer ni mogoče spričevala dobiti od posameznih članov in članic, tam mora tajnik ali tajnica poslati posebno formo, katero imajo vsi tajniki in tajnice. Na tej formi priseže član ali članica, da je storil svojo versko dolžnost, ali pa pove, kdaj jo bo izvršil.

Člane in članice se opominja, da imajo dolžnost dokazati, da so prejeli sv. obhajilo. Zato, ako niso šli k skupnem sv. obhajilu z društvom, ali pa z društvom Presvetega Imena, ali pa Roženvensko Bratovščino itd., ali pa večkrat med letom tako, da ni sploh znano, da je član praktičen katoličan, ta mora pokazati na zahtevo tajnika ali tajnice potom spovednega listka, ali pa potom posebne zgoraj omenjene forme, da je storil svojo versko dolžnost.

Zdaj je čas, dragi člani in članice, v tej vojni krizi, da vsak dan molimo k Bogu, naj se nas usmili. Zdaj je treba k sveti maši hoditi in sveto obhajilo pogostoma prejemati. Jednota je in mora ostati katoliška v resnici.

Z bratskim pozdravom,

REV. M. J. BUTALA, duhovni vodja.

Spomini na pokojnega Dr. Korošca

Potem, ko je naš pokojni voditelj dr. Korošec, gospod predsednik, kakor smo ga vsi klicali, prenehal biti član vlade v Živkovičevem kabinetu, mi je kot svojemu osebnemu tajniku in pozneje kot uredniku "Slovenca" odredil sprejemne ure na svojem stanovanju v ulici Kralja Milutina št. 21. In to vsak dan opoldne, ko je prišel na kosilo. Med tem, ko je kosil, sem mu ob čaši piva, vina ali pa žganja poročal o dogodkih, za katere smo zvedeli časnikarji. Navadno je že vse vedel, kar ni bilo niti malo čudno radi izrednih zvez, ki jih je pokojni dr. Korošec imel in zaradi ugleda, ki ga je povsod užival. Popravici so vsi lahko trdili, da je bil pokojni dr. Korošec vedno o vseh dogodkih najbolje informiran. In kar je važno, vedno pravilno informiran.

No svojem stanovanju se je pokojni voditelj šele prav razživel. Bil je res tak, kakršnega so ga poznali tisti, ki so imeli to priliko in čast, da so lahko zahajali v njegovo družbo. Človek; dober, predober. Četudi so ga večkrat v ministrstvu razjezili in je prišel domov nataknjen in razburjen, se je kmalu pomiril, ker smo pogovor hitro spravili na kak drug predmet. Tako je bilo vsak dan, kadar je bil v Belgradu.

Kakor je bil povsod človek železne discipline, je moralo biti še bolj v redu vse doma. Vsaka stvar na svojem mestu. Tudi pri kosilu je moral biti red. Prejšnja kuharica Lizika se je morala pojaviti z novo jedjo takoj ob znaku zvonca. Po sadju je navadno hitro vstal in se glasno pokrižal. "V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha, Amen. Gospodje, prosim v salon." Salon je gospod predsednik imenoval sobo, v kateri je bilo par oguljenih foteljev še iz prejšnjega stoletja. Na splošno prigovarjanje vseh njegovih ljudi, ki so ga obiskovali na domu, se je bil pred leti odločil ter si je sam kupil novo pohištvo, na katerega je bil zelo ponosen. Vsakomur ga je razkazoval in je bil z njim otroško zadovoljen. V salonu je prišla na vrsto še črna kava, prejšnja leta pipa tobaka, ki so jo zadnja leta zamenjale cigare. Črne kave že dalj časa po kosilu ni več pil. Kot dober tobakar je imel naš pokojni voditelj celo zbirko najrazličnejših pip. Vse že lepo okajene in z lepimi venčki Bog ne daj, da bi jo bil kdo vzel v roko. To je smel samo on. Čistiti jih je prav tako smela samo ena sestra. Ko se mu je pa hotela ob priliki posebno prikupiti in ga spraviti v dobro voljo, jih je hotela očistiti temeljito. In je res tako napravila ter je odstranila tudi to, kar pipi ravno daje pravo vrednost, venčke, ki se napravijo od tobaka. Lahko si mislimo, kako je pogledal pokojni dr. Korošec. Od te nesreče dalje tudi ta sestra ni več dobila v roke njegovih pip. Kdorkoli je prišel k njemu od bližnjih ljudi, ki jih je sprejemal na domu, je vsakemu razkazoval zbirko svojih pip in pripovedoval njihovo zgodovino. Kdor jo je od njega dobil, je lahko ponosen na darilo, na spomin, ki ga ima sedaj za njim. Kakor omenjeno, so pipe zadnja leta zamenjale cigare, za katere je pa bil še občutljivejši. Včasih mu jih je moral prinesti osebni sluga prav vse, da jih je pregledal. Prestavljal jih je iz ene škatlje v drugo ter jih odbiral za škatljo, ki jo je imel stalno v salonu. Kar užival je človek, ko ga je opazoval. Bil je zadovoljen, kakor otrok. Kljub takemu razpoloženju je pa kar vzrojil, če je njegov sluga prijel kako boljšo cigaro pretrdo. Ošvrknil ga je s pogledom in ostro pokaral: "Tvoje žandarske roke niso za cigare. Cigare niso razbojniki."

Poleg pip, pozneje cigar in drugih starin, je imel naš dragi pokojnik najraje ure, ki so bile njegova največja ljubezen. Nanje je bil silno ponosen. Vedno je rad povpraševal: "Koliko je ura," čeprav je bila kje v njegovi neposredni bližini. In če mu je spremljevalec povedal čas s kake druge ure in ne s svoje, ga je takoj zavrnil: "S svoje ure mi povejte." Pozneje je seveda pokojni Korošec pogledal še na svojo in zmagoslavno izjavil: "To je pravilen čas, vi pa dajte svojo uro raje doma otrokom, da se bodo z njo igrali." Ure je stalno kupoval. Doma in na potovanjih. Pred leti mu jih je navadno kupoval pokojni dr. Perne, velik njegov prijatelj. Tudi on je bil zanje ves vnet. Ker je stanoval v njegovi neposredni bližini, sta se večkrat videla. Dostikrat sem bil priča celim razpravam, ki sta jih imela o urah. Vse znamke sta poznala. Včasih mi je šlo že na smeh. Zgodilo se je n. pr. tole: Oba sta bila na svojih stanovanjih. Pa se javi ali pok. Korošec ali pok. Perne in pove: ura je toliko in toliko. Oba sta odprla predale svojih miznic, točno naravnala ure ter jih navila. Joj, kako lepo je to včasih tiktakalo v delovni sobi pok. voditelja. Nato sta jih lepo spravila, naslednjega dne je pa bila kontrola. Večina ur — to so bile cele zbirke od 20 din pa vse gor do lepih zlatih — je šlo pravilno. Zgodilo se je pa le, da je katera od njih ali malo prehitevala ostale ali pa za njimi zaostajala. Nesreča v hiši. Javi se pokojni Perne. "Gospod predsednik, kako ste zadovoljni z urami?"

"Dobre so, lepe so, samo ne vem, kaj je to, ne gredo mi vse prav," odgovarja pok. dr. Korošec. "Kako to?" vprašuje začuden pok. Perne, ki se je čutil sam prizadetega, ker mu jih je skoro vse prinesel. Par minut je bil že na stanovanju pok. dr. Korošca. Nato sta oba, oba res gospoda v pravem pomenu besede, slonela nad Korošćevo pisalno mizo in jih opazovala. Vse tiste, ki so malo nagajale, je kmalu uredil pok. Perne. Potisnil jih je malo naprej, ali pa nazaj, in stvar je bila opravljena. Da bi to stvar lahko pok. dr. Korošec sam urejal ter odpiral ure — z navadnim nožem si jih ni upal, ker se je bal, da bi se vbodel — mi je naročil, da mu moram kupiti tak nož, kakor ga imajo urarji. Sedaj je nastala šele težava. Kje dobiti tak nož! Gospod predsednik ga je hotel imeti takoj, vsi belgrajski urarji so mi pa zatrjevali, da ga v Belgradu ni mogoče dobiti, ker take stvari naročajo samo iz Švice. Ko sem mu to povedal, mu ni bilo nič prav in je samo kratko odvrnil: "To že ne bo držalo." — "Če vam pa rečem, gospod predsednik," sem se nadalje branil. Pa ni nič pomagalo. Trdil je samo, da mu ga urarji nočejo prodati. Kaj sem hotel, šel sem ga dalje iskat. Rad sem to storil, ker sem vedel, da bo gospod predsednik zelo vesel. Saj je pa siromak tudi potreboval mnogo veselja. Stopil sem zopet k znanemu belgrajskemu urarju in mu povedal celo zadevo. "Stvar je taka in taka, dajte mi nož. Brez njega se ne smem vrniti.'" Urar je takoj razumel zadevo in mi je rekel: "Če je pa tako, bo gospod predsednik hitro imel nož. Stopite v prvo trgovino z železnino in kupite majhen kuhinjski nožič, pa mi ga prinesite." Tako sem tudi storil. Urar ga je pol odsekal, nato lepo zaokrožil in mi ga dal z besedami: "Evo, gospod predsednik ima sedaj nož. Samo, da ne bi začel še sam ur popravljati. To bi nam bilo v škodo." Ko sem mu zmagoslavno prinesel nožič, me je sprejel z besedami: "Eto, kaj sem Vam rekel? Vse se dobi, le pravilno je treba iskati."

Uro je nosil zdaj eno zdaj zopet drugo. Če je imel koga rad, mu je svojo naklonjenost potrdil še s tem, da mu je ob priliki uro podaril. Poleg drugih sem jo dobil tudi jaz. Staro in debelo. In povrh še srebrno verižico, tisto, ki jo je prej nosil na telovniku s srebrnimi gumbi. Bil sem je res vesel. Še bolj bi pa bil vesel, če bi bil dobil kako drobnejšo in četudi cenejšo. Pokojni dr. Korošec je to opazil in mi je rekel. "Samo hitro jo spravite, drugače se bom še premislil. Vi tako ne veste, kaj je to, imeti dobro uro." Sedaj mi je drag spomin na velikega človeka, s katerim sem imel to čast, da sem z njim preživel mnogo lepih pa tudi mnogo težkih ur.

Dobro se še spominjam. Nekega lepega dne je kar završalo po Cvetnem trgu: "Brusač Nikola Petrovič je dobil od Korošca uro." To je bil velik dogodek za vse branjevce in branjevke, nosače, trgovce in lastnike ljudskih kuhinj. Še večji pa seveda za brusača samega. Opoldne nam je pokojni dr. Korošec sam pripovedoval, da je brusaču Petroviču na Cvetnem trgu dal uro, ker ga je stalno jezila velika stenska navadna ura, ki jo je obesil na drog ob "svoji radnji," ki pa ni bila nikdar točna.

Po smrti pokojnega voditelja sem stopil k brusaču Petroviču. Po obrazu me je takoj spoznal, ker me je videl, kako sem večkrat spremljal g. predsednika ali po Cvetnem trgu ali pa na njegovi poti v senat. Zaradi mraza, sem ga povabil na razgovor v gostilno. Brusač Petrovič si je sam izbral bližnji bufet, kjer je bila prej ljudska kuhinja. Ta lokal si je izbral zato, ker se je v njem spoznal s pok. Koroščem leta 1921. Petrovič mi je pripovedoval, da je nekega sončnega dne zopet prišel na Cvetni trg pokojni Korošec. Lastnik ljudske kuhinje Laza Damnjanovič, je bil pred svojim lokalom ter je pok. Korošca, ki ga je že poznal, povabil na srbski "pasuj." Dr. A. Korošec se je vabilu takoj odzval in se je pomešal med branjevce, nosače, delavce, študente in ostalo revščino. Med te sloje je pok. Korošec zelo rad zahajal. Iz čisto notranje potrebe, ker se je hotel sam prepričati, kako živi ta mali svet. Še letos naju je s kabinetnim šefom najmanj dvakrat tako počastil. Tega ni nikdar vnaprej povedal, da nihče ni mogel pripraviti kaj "boljšega." Ko smo se zbrali na njegovem domu, je samo kratko dejal: "Danes ste moji gostje." In smo šli. Oba sva mislila, da naju bo peljal ali v Srbski kralj, morda na Dedinje, ali pa na ribe v Mirijevo. Pa sva se močno urezala. Ko smo prišli na ulico, naju ni nič povabil v avtomobil, dejal je samo: "Danes bomo šli peš." Oba sva takoj pomislila — bližnja gostilna "Složna brača," kjer je imel pok. Korošec svoje pomenke z mesarji in branjevci. Vodil nas je mimo in ko smo prišli do ljudske kuhinje na Cvetnem trgu, je obstal, iztegnil desno roko proti vratom in dejal čisto kratko "izvolite." Vstopimo. Lokal nabito poln. Vse mize zasedene. Pri nekaterih so stali že novi gostje in čakali na mesto. Po lokalu je kar zašumelo "Korošec, Korošec, Korošec." Pritekel je tudi "gazda" in začel iskati prostor. Pokojni Korošec mu je takoj naročil: "Kakor za vse druge. Kadar bo prostor, bomo pa jedli." In res smo čakali ob mizi, da so ljudje lahko mirno použili svojo hrano, nato smo pa sedli in smo dobili to, kar smo si sami izbrali in kar je bilo pripravljeno za vse ljudi, ki se hranijo po ljudskih kuhinjah. Vsem je šla hrana v tek. Samo kabinetnemu šefu se je malo upiralo. Vilice res da niso bile najlepše, tudi žlice so bile že stare. Pokojni Korošec je to opazil in ga je hitro očetovsko potolažil: "Le nič se ne bojte, ne boste se zastrupili." Ob tej priliki nam je pripovedoval, da je zahajal v ljudske kuhinje pogosto še kot poslanec v belgrajskem parlamentu. Posebno proti koncu meseca.

V taki kuhinji je moj brusač spoznal pokojnega Korošca. Od tedaj sta se pogosto videla. Vedno, kadar je bil na Cvetnem trgu. Ustavil se je pred njegovo "radnjo" in se podrobno zanimal za vse. Kdo prinaša brusit, koliko stane brušenje, če lahko od zaslužka živi, kako se učita otroka, kaj dela družina in podobno. Brusač Petrovič mi zatrjuje, da ga je imel pok. Korošec zelo rad, zato, ker mu je vse odkrito povedal in ker je bil samo obrtnik in ni silil v politiko. Pravi, da je večkrat dejal: "Vsak naj se drži svojega." Tako so minevala leta. Pred dobrimi šestimi meseci si je brusač kupil navadno stensko uro ter jo obesil poleg svoje ropotije na drog. Zaradi te ure je pok. Korošec postal nanj še pozornejši, ker ga je jezilo, da ura ni bila nikdar točna. Zato se je še bolj pogosto ustavljal in se stalno jezil "Ura vam ne gre prav." Vedno je potegnil iz žepa svojo ter je Petrovič moral naravnati stensko uro po njegovi. Nekaj dni zatem je bil pok. Korošec zopet na trgu. Ko je obšel vse branjevce, ga je zopet zadržala omenjena stenska ura. Nekaj časa je stal in opazoval brusača, nato ga je pa kar "nadri": "Zopet nimate točne ure." Nadaljni dialog in medsebojno prerekanje je potekalo takole:

"Oprostite, gospod predsednik, moja ura je točna."

"Ni točna, če vam pa jaz rečem. Ni točna!"

Pok. dr. Korošec pri teh besedah pogleda na svojo uro in jo primerja z brusačevo stensko. Stenska ura je prehitevala za 2 do 3 minute. Zato je dr. Korošec lahko zmagoslavno dejal: "Eto, vidite, to vam je točna ura." Pri tem je seveda kazal na svojo.

"Je pa pravilna moja žepna ura."

"Pokažite," Brusač res izvleče iz žepa svojo žepno uro, ki je pa prav tako prehitevala, kakor stenska. Pok. dr. Korošec je ves vesel nato dejal: "Eto, vidite, da vam ura ne gre pravilno. Vse kaže, da vam bom moral jaz kupiti točno uro."

"Gospod predsednik, to ne bi bilo napačno z ozirom na najino dolgoletno poznanstvo. Imel bi od vas vsaj za vedno lep spomin ter bi vam bil hvaležen."

Pok. Korošec se je samo malo nasmehnil in se napotil proti domu. Napravil je pa samo kake tri do štiri korake, nakar se je hitro obrnil, potegnil iz žepa uro in ga pozval z besedo "Izvolite." Pri tej besedi je brusač ostal ves presenečen in ga je samo gledal. Pok. Korošec ga je zato znova pozval; "Vzemite! Ura je vaša." Brusač je segel po njej, se lepo zahvalil in hvaležno poljubil roko pok. dr. Korošču.

Po tem dogodku je prišel pok. dr. Korošec še večkrat na Cvetni trg. Tudi zadnji teden pred smrtjo. Zopet se je ustavil pred brusačem in ga povpraševal, kako gre ura. Brusač pravi, da mu je kar kratko odgovoril, da gre njegova prav, da pa ne ve, če gre točno Koroščeva, ki je takoj pogledal na svojo. Obe uri sta se popolnoma strinjali. Pok. Korošec je zato radosten dejal: "Eto, vidite, zdaj imate vsaj dobro uro."

Na uro, ki jo je dobil od pok. voditelja Slovencev, je dal brusač Petrovič gravirati naslednje posvetilo: "Večita uspomena od gospodina dr. Antona Korošca, bivšeg pretsednika kraljevske vlade, Pretsednika Senata in Ministra prosvete — Nikoli Petroviču, oštraču, primljeno na dan 19. oktobra 1940."

Za uro sem se zelo zanimal. Hotel bi jo imeti tudi jaz za spomin na pokojnega dr. Korošca, čeprav imam že eno od njega in rečem brusaču: "To uro bi hotel imeti. Koliko zahtevate zanjo?"

"Nimate denarja, da bi jo mogli odkupiti."

"Pa dobro. Denar se bo že našel. Ura je vredna 800 din. Jaz vam dan zanjo 1000 din."

"Gospod, premalo."

"Dobro, pripravljen sem vam dati tudi več."

"Tudi to je premalo."

"Koliko pa hočete," silim dalje vanj.

"Siromak sem. Mislim, da mi ta denar ne bi pomagal."

"Imate družino, ženo, otroke. Prav bi vam prišel denar."

"Premalo, premalo, gospod. Denar hitro skopni, se hitro porabi, spomina pa ni mogoče kupiti.'"

"Gospod, vidim, da vam je znesek prenizek. Našel bi koga, ki bi vam dal več."

"Gospod, o tem nočem več govoriti. Brezpredmetna je vsaka beseda. Postavite mi kako drugo vprašanje."

Tako sva od ure prešla na smrt velikega pokojnika. Pravi, da ga je zelo zadela. Pa ne samo njega, ki je imel za reveže srce in dušo. Človek pa pomeni mnogo."

Med najinim razgovorom je prišel v bufet še drugi brusač Ljubomir Obradovič z Zelenega venca, kamor je prav tako zahajal pokojni gospod predsednik. Pripovedoval mi je, da je tudi na tem trgu poznal vse ljudi. Tudi pri njem se je večkrat ustavil in ga vpraševal za kako ceno brusi nože. Povedal mu je, da je taksa tri dinarje. Dostikrat mu je dal brusiti svoj nož, čeprav ga še ni bilo treba. "In kako je plačeval?"

(Dalje na 6 strani)

IZPLAČANA IZREDNA PODPORA

Zaporedna štev. 1

Društvu sv. Ane, št. 156, Chisholm, Minn., za Jessie Mihelich, cert. št. D3187, izplačano $10.00.

2

Društvu sv. Alojzija, št. 161, Gilbert, Minn., za Paul Ulcher, cert. št. 28987, izplačano 10.00.

3

Društvu Presv. Srca Jezusovega, št. 166, Chicago, Ill., za Thomas Peterlich, cert. št. 22708, izplačano $10.00.

4

Društvu Friderik Baraga, št. 93, Chisholm, Minn., za Luka Trhlen, cert. št. 1837, izplačano $10.00.

IZPLAČANA STAROSTNA PODPORA

1

Društvu Marija Zdravje Bolnikov, št. 94, Kemmerer, Wyo., za John Mohar, cert. št. 23153, izplačano $457.37.

JOSIP ZALAR, glavni tajnik.

Naznanilo o umrlih

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Vsota zavarovalnine	Datum smrti	Starost ob smrti (let)	Čl. dr. št.	Mesto
	Odrasli oddelek						
1	John Bukovac	4652	$1000	12- 4-43	71	38	Kansas City, Kans.
2	Frank Lokar	D1197	250	1- 9-44	65	2	Joliet, Ill.
3	Matilda Sortic	2691	1000	1- 5-44	75	92	Pittsburgh, Pa.
4	Barbara Plasaj	3159	1000	1- 6-44	77	114	Steelton, Pa.
5	Louis Zupancic	7121	1000	1-14-44	74	25	Cleveland, O.
6	Joseph Hrovat	7755	500	1-16-44	63	25	Cleveland, O.
7	Anton Brodnik	296	1000	1-16-44	80	59	Eveleth, Minn.
8	Bernard Barbic	D3267	250	11- 7-43	23	8	Joliet, Ill.
9	Johanna Glinsek	8901	500	1- 4-44	58	112	Ely, Minn.
10	Peter Sokach	13521	1000	1-22-44	58	25	Cleveland, O.
11	Frank Beg	15874	500	1-19-44	54	243	Barberton, O.
12	Michael Zalokar	25017	1000	1-21-44	59	161	Gilbert, Minn.
13	Joseph Zagar	D598	1000	1-20-44	64	1	Chicago, Ill.
14	Joseph Rozich	15337	1000	1-24-44	53	29	Joliet, Ill.
15	Florijan Bohte	10624	500	1-23-44	81	103	West Allis, Wis.
16	Joseph Gorenc	D4477	500	11-20-43	21	250	Girard, O.
17	Frances Gorc	2079	500	1- 2-44	80	32	Enumclaw, Wash.
18	Mary Zore	2108	500	1-25-44	61	65	Milwaukee, Wis.
19	Mary Hrovat	C3538	500	12-23-43	55	187	Johnstown, Pa.
20	Mary Gersic	1327	500	1- 3-44	71	42	Steelton, Pa.
21	John Ujcic	19406	1000	1-25-43	63	110	Barberton, O.
22	Cecilia Robich	DD1218	500	1-29-44	20	197	Rice, Minn.
23	Joseph Govednik	FF24051	500	1-11-44	17	236	San Francisco, Cal.
24	Edward Prijatel	35373	500	1-31-44	27	146	Cleveland, O.
25	Andrew Arthur Merzlock	D445	500	1-20-44	26	2	Joliet, Ill.

Operirani in poškodovani

Zaporedna št.	Ime	Cert. št.	Operiran(a) (pošk.) dne	Nakazana vsota	Čl. dr. št.	Mesto
655	Eleanor Lekan	DD43342	12- 3-43	$ 50.00	150	Cleveland, O.
656	Steve Frankovich	3580	11-16-43	100.00	56	Leadville, Colo.
657	Margaret Jenich	D541	11- 4-43	100.00	237	Milwaukee, Wis.
658	Raymond Zaller	34623	5- 1-43	100.00	248	Cleveland, O.
1944						
1	Mary Strazisar	16469	1- 3-44	100.00	111	Barberton, O.
2	John Skubic	25752	1- 8-44	75.00	59	Eveleth, Minn.
3	Katherine Bajuk	4848	11-19-43	50.00	29	Joliet, Ill.
4	Annabelle Rutkey	DD41503	12- 4-43	100.00	56	Leadville, Colo.
5	Pauline Belatz	D3763	12-27-43	100.00	59	Eveleth, Minn.
6	Mary Mivshek	4947	12-18-43	100.00	79	Waukegan, Ill.
7	Mary Petravi	DD43046	1- 6-44	50.00	148	Bridgeport, Conn.
8	William Stevens	D5914	12-18-43	100.00	56	Leadville, Colo.
9	Marjorie Rosc	DD43148	1-10-44	100.00	93	Chisholm, Minn.
10	Anton Debevc	27444	12-10-43	100.00	136	Willard, Wis.
11	Rose Asuncich	12994	7-30-43	50.00	152	So. Chicago, Ill.
12	Jennie Prijatel	C2964	1- 3-44	100.00	162	Cleveland, O.
13	Anna Mahne	11821	1- 7-44	100.00	156	Chisholm, Minn.
14	Mollie Savarino	DD42231	1-12-44	100.00	191	Cleveland, O.
15	Helen Navarra	C1657	12- 1-43	100.00	236	San Francisco, Cal
16	Mary Govednik	D5116	1-11-44	100.00	2	Joliet, Ill.
17	Ann Stefko (Tdzakovich)	C2285	11- 6-43	50.00	64	Etna, Pa.
18	Julia Babich	C2274	9-10-43	150.00	133	Ironwood, Mich.
19	Matilda Walter	EE44552	12-16-43	100.00	169	Cleveland, O.
20	Helen Parzyck	CC44705	1-2-424	100.00	2	Joliet, Ill.
21	Mary Zima	7600	9-23-43	250.00	139	La Salle, Ill.
22	Raymond Matotek	D5479	1-10-44	50.00	145	Beaver Falls, Pa.
23	John Bokach	30838	1- 4-44	50.00	148	Bridgeport, Conn.
24	Catherine Basich	4944	11-30-43	75.00	44	So. Chicago, Ill.
25	Mary Kocjan	D5033	1-28-44	100.00	52	Indianapolis, Ind.
26	Annie Cerise	HH44894	1-24-44	100.00	56	Leadville, Colo.
27	Teresa Coglievina	15158	1-12-44	50.00	104	Pueblo, Colo.
28	Agnes Fear	15978	11-30-43	100.00	104	Pueblo, Colo.
29	Rose Kolich	D2647	1-25-44	100.00	108	Joliet, Ill.
30	Mary Godec	D1707	1-13-44	100.00	146	Cleveland, O.
31	Sophie Raedlja	33960	1-24-44	100.00	225	So. Chicago, Ill.
32	John Speck	33724	10-25-43	50.00	226	Cleveland, O.

ŽUPAN ŽAGAR

Povest iz prve svetovne vojne

Spisal Slavko Slavec

S težkim srcem je drugi dan zapuščal štiri najdražja ženska bitja sredi šum in polj in se vrnil proti zapadu. Dolgo se je vozil in čimbolj se je bližal domačim krajem, tem razločneje se je čulo topovsko grmenje. Proti večeru je utihnilo.

Spotoma je izvedel, da so se zadnje dni na jugu in na severu razbesneli novi, krvavi napadi.

Trda noč je počivala nad vasjo, ko ga je pri vaškem znamenju ustavila obhodna straža. Zarnica na pasu poveljujočega častnika je oživela in zaplesala z ozkim soncem po listini, ki jo je Žagar pokazal, da so ga pustili dalje.

Pozno je že bilo. Doma je izpregel in postavil konja v hlev. Naglo je stopil do tajnikove hiše in potrkal.

"Ali ste vi, gospod župan?" je padlo polglasno vprašanje iz gornjega okna.

"Jaz. Je li kaj novega?"

"Brž odprem spodaj. Trenutek, prosim."

"Ni treba, če ni nič nujnega," je odklanjal Žagar. "Nočem nadlegovati ponoči."

"Nujno baš ni, pa zanimivo. Dobro, da ste prišli. Trenutek, prosim."

Pred Žagarjem so kmalu zaškripala hišna vrata.

"Kar tu sediva," je pokazal tajnik na stol v kuhinji. "Poglejte," je opozoril gosta na koničast, svetel, kovinast klobuček v razbitem ometu nad oknom. "Sem se je izgubil, pa se ni razletel. Moja bajta je ognjeni krst dobro prenesla."

"Kdaj?" je ostrmel župan.

"Včeraj popoldne so mi ga zasadili. V hiši ni bilo nikogar. Ko smo prišli iz jame, smo našli ta okrasek. Ne bom ga izdiral, da se mi ne razpoči."

"Ali je bilo hudo?"

"Ne huje kot navadno. V vas jih je padlo malo. Več jih je priletelo danes in, žal, ne brez žrtev."

"Mrtvi?"

"Tudi mrtvi. Neki častnik in Mica."

"Mica?"

"Rožančeva Mica, tista nesrečnica. Poleg častnika. Ljudje pravijo, da ju je med grehom ubilo. Kazen božja. Resnica je, da sta bila čisto sama v Plošarjevi kleti. Granata je pol kleti podsula in našli so ju vsakega v svojem kotu, njo z odtrganimi stegni in razmesarjenim licem, njega z razbitim prsnim košem in zlomljeno hrbtenico. Saj ju boste lahko videli. V mrtvašnici ležita. Jutri bo pogreb. Ljudje so silno razburjeni. Ko so vlekli Mico v kosih iz ruševin in jo polagali na nosila, najprej truplo, nato desno nogo, potlej levo, sem slišal več glasov: 'Ta je priletela z neba, ne z one strani Kazen za greh in sramoto. Vsakemu po zaslugi.' Prišlo je tudi nekakšno žensko odposlanstvo k meni in zahtevalo, naj da župan zapreti tistih par lahkoživk, ki se še klatijo z vojaki po vasi in po polju."

"Odženemo jih, seveda, odženemo — če bo mogoče. Uboga Mica! Hudo je plačala za sladkosti, ki jih je tako radodarno delila." Žagarju je bilo žal tudi te žrtve. Tudi Mica je bila njegova vaščanka in varovanka. Očital si je, da je njegova nezadostna skrb zakrivila njeno smrt. Prej bi jo bil moral spraviti iz vasi, zlomiti njeno ljubovalnost in vojaško potuho.

"Včeraj je prišel poveljnik v urad," je povedal tajnik. "Vsekakor je hotel govoriti z vami."

"In —?"

"Robantil je nekaj o samovoljnem zapuščanju službe in me vpraševal, kakšen red je to, ali župan večkrat tako izgine. Da bi bil prijazen in ljubezniv, se temu gospodu ne more očitati. Morda ne bo narobe, če pogledate jutri k njemu. Nič ni povedal, po kaj je prišel."

"Pogledam, pogledam," je rekel župan in vstal.

"Mihčevka je zopet zahtevala zastanke svoje podpore. Povedal sem ji, da županstvo ni krivo, če stvar še ni urejena. Pa je vendar godrnjaal, da skrbimo le za bogate, za reveže ne."

"Vsem ne bomo nikdar ugodili." Žagar je voščil lahko noč in odšel.

"Sovraštvo je preplavilo svet in zalilo tudi to dolino," je razmišljal župan domov grede. "Zlo se je razpredlo nad vasjo in se zajeda vanjo. Ni čudno, da so ljudje zmerom bolj uporni in rovarski. Zlo se jim je zagrizlo v kožo in kri, v kosti in mozeg. Tarejo jih nadloge, ki so tem hujše, ker ne prihajajo od Boga, temveč od ljudi. Božji šibi se človek ukloni ,vedoč, da jo je vede ali nevede zaslužil. Če pa te bije človek, boli huje, ker čutiš, da dela to iz hudobije, ki jo hoče vcepiti tudi tebi. Skušal sem se zlu upirati in obvarovati pred njim to ubogo vas. Ni se mi posrečilo. Roke klonejo v onemoglosti. Preveč je zla, da bi ga mogle odvaliti od teh krovov, ki se šibijo in hreščijo pod njim. Sam sem svojim ljudem v spotiko. Kar jim hočem dobrega storiti, si mnogi narobe razlagajo. Za licemerca me imajo in sleparja. Ali bi ne bilo bolje, da se kamen spotike sam umakne, če se lahko? Ali bi bil tak umik nemoški beg pred nevarnostjo? Ali smem bežati in jih pustiti same?"

Žagar je na svojem ležišču še dolgo v noč strmel v to vprašanje.

10.

Z občutkom vojaka, ki mora pred strogega poveljnika, ker je na straži zapustil svoje mesto, se je bližal Žagar drugi dan polkovnikovi sobi. V duhu je videl, kako plane sršenasti gospod in ga začne oštevati.

Straža je pred njim odprla vrata in ga napovedala. Žagar je vstopil. Poveljnik se je sklanjal nad velikim zemljevidom, razgrnjenim čez vso mizo. Par trenutkov se je zdelo, da prišleca ne vidi.

"Želite?" je nato spregovoril polkovnik nenavadno tiho in mirno, z očmi še zmerom nad zemljevidom.

"Te dni ste na županstvu vprašali po meni," je dejal Žagar plaho. "Imel sem par dni dopusta v družinskih zadevah. Zdaj sem zopet na uslugo."

Poveljnik si je potegnil desno dlan čez plešo, kakor bi se hotel spomniti stvari, ki jo je že davno pozabil.

"Ah da," se je domislil, "nekih podatkov nam je bilo treba. No, ker vas ni bilo, smo opravili brez njih. Take stvari se morajo v fronti nemudoma reševati. Sicer pa v fronti ni dopustov — ali bi jih ne smelo biti," je končal pikro in hladno ter se znova zaglobil v zemljevid.

Žagar je pričakoval besnečo nevihto in se je zdaj čudil tej ledeni hladnosti. Postal je še par trenutkov, kakor bi ne vedel, ali naj še kaj zine. Videč, da se polkovnik sploh ne meni zanj, se je nemo poklonil.

Po vasi se je Žagarju zdelo, da ga ljudje ne pozdravljajo več tako prijazno ko nekdaj. Naslednje dni je doznal, da ga nekateri dolžijo pristranosti in sebičnosti.

"Zdaj gre županu pšenica v klasje — pa ne tista, ki jo je omlatil," je baje namigoval v gostilni kolar Zatojec, občinski mož, par let starejši od župana in pred leti ob volitvah njegov tekmec.

"Za svoje ljudi zna skrbeti, za druge mu ni dosti mar," je pritegnil bajtar Sedmak.

"Mene je dal zapreti," je pristavil Logar, "a če bi občinsko blagajno dobro pregledali, bi se najbrž pokazalo, da zasluži prej kdo drugi temnico."

"Škoda," je povzel Zatojec, "da je vojna in ni mogoče zahtevati novih volitev. Zdaj bi padli glasovi drugače nego zadnjič."

Še zmerom je bilo v vasi nekaj takih županovih prijateljev, ki so te govorice zbirati in mu jih iz škodoželjnosti donašali.

Mihčevka je kar očitno razglašala:

"Žagarju bo odklenkalo in mu bo. Če je kaj pravice na svetu, ga morajo brcniti."

Neko jutro v zgodnji jeseni, ko je na vzhodu le parkrat počilo in je nato legla tišina na poljano, se je Žagar napotil v mesto do gosposke.

"Kaj nam poveste, gospod Žagar?" je vprašal obilen gospod, ki mu je pogled trudno preskočil ščipalnik na ravnem nosu in brez zanimanja obtičal na županovem obrazu.

"Težko je zdaj županovati," je rekel Žagar.

"Pri vas tudi zmerom poka, seveda?"

"Zmerom ne, pa večkrat. A to ni najhujše."

"Ne? Kaj pa?" Pogled za ščipalnikom jo oživel.

"Prišel sem, da povem resnico," je povedal Žagar odločno: "Tako ni mogoče županovati. Prosim, da me odstavite."

Oči za ščipalnikom so zazijale.

"Da vas odstavimo?" se je začudil gospod počasi. "Zakaj pa?"

"Z vojaštvom so križi. Poveljnik je nezadovoljen z mano."

"Tako, tako. Z vojaštvom. To je slabo. Vojaštvo je zdaj prvo. Vojaštvo ukaže več kakor mi. Tudi pri nas ukazujejo oni. Potrpeti je treba. Saj vidite — za domovino gre. Kaj pa ste jim naredili?"

"Nič. Ne zaupajo mi. Poveljnik me gleda kakor psa."

"Morda se vam le zdi. To so nagli, viharni ljudje. Tudi tukaj včasih porohnijo. Pa se zopet unesejo. Potrpeti je treba."

"Ali se niso pritožili zoper mene?"

"Do zdaj ne."

"Pa je še nekaj drugega, hujšega," se je obotavljal Žagar.

"Hujšega?"

"Občina me ne mara."

"Vaške nevoščljivosti, vaški prepiri," je zamahnil gospod. "Saj so vas izvolili."

"Zdaj me morda ne bi več. Zaman jim skuša človek ustreči."

"To je povsod tako. Povejte mi, kje je župan, ki ne bi imel kaj nasprotnikov?"

"Nekaj jih je bilo zmerom tudi pri nas. Zdaj pa se zdi, da je večina proti meni."

"Kaj vam očitajo?"

(Dalje prihodnjič.)

—o—

SPOMINI NA DR. KOROŠCA

(Nadaljevanje s 5 strani)

"Različno. Segel je v žep in je dal kolikor je zagrabil. Včasih je bilo deset dinarjev, včasih pa tudi petdeset. Na trgu je kupoval sir, salame, šunko, jabolka, hruške. Vedno je bilo okoli njega dosti ljudi. Posebno pa otrok, ki so čakali, da mu bodo nosili kupljene stvari v avto. Vsak je nekaj dobil. Tisti, ki je pa nosil, seveda največ." Tudi tega brusača sem vprašal, kako je poznal pok. dr. Korošca. Povedal mi je odkrito: "Kot predobro mater." Bil je človek z močnim socialnim čutom, gospod, ki pa ni bil tak gospod, kakor jih je veliko drugih, ki se takoj nato, kakor hitro nekaj postanejo zapro, napihnejo in ne more več nihče, ki njim in nimajo več nobene besede za nas siromake. H Korošču je na ulici vsak lahko pristopil in vsak mu je lahko potožil svoje gorje. Ne samo enkrat si je sam pisal njihove pritožbe in zanje potem interveniral kjer koli je bilo treba. Vsakomur je nekaj napravil, vsakdo je od njega kaj dobil. Zato pa med tem malim svetom tudi ne bo nikdar umrl in bo med njimi živel kot človek, ki jih je razumel in z njimi čutil in se zanje boril na vseh položajih, ki jih je zavzemal."

S temi besedami sta zaključila razgovor. Krošelj.

(Slovenec, 29. decembra, 1940)

V LOGE

v tej posojilnici

zavarovane do $5,000.00 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in društvene vloge.

LIBERALNE OBRESTI

St. Clair Savings & Loan Co.

6235 St. Clair Avenue - HEnd. 6570

CLEVELAND 3. OHIO

Naročite si dnevnik!

V Clevelandu izhaja že nad 40 let slovenski list z imenom

"AMERIŠKA DOMOVINA"

V teh časih, ko se vrste svetovni dogodki tako naglo mimo nas, bi moral biti v vsaki slovenski hiši vsaj en

SLOVENSKI DNEVNIK

Ako še niste naročeni na

"AMERIŠKO DOMOVINO"

nam sporočite in poslali vam jo bomo za en teden BREZPLAČNO na ogled. Izhaja vsak dan razen ob nedeljah in postavnih praznikih.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

je primeroma zelo poceni. Za vse leto vas stane samo $6.50; za pol leta $3.50, za četrt leta $2.

Naročite si jo na ogled. Prepričani smo, da se vam bo list dopadel.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio

NAROČITE IN ČITAJTE

priznano najboljšo slovensko družinsko revijo

"Novi Svet"

★ ★ ★

Prinaša zbrane članke, črtice in najlepše zanimive povesti. Posebno je zanimiv "SLOVENSKI PIONIR," ki prinaša zgodovinske podatke slovenskih naselbin in slovenskih družin v Ameriki. Nobena slovenska hiša naj bi ne bila brez tega zanimivega in pomenljivega slovenskega mesečnika.

Stane letno za Ameriko $2; za Kanado $3.

Naročnino sprejema:

★ ★ ★

"NOVI SVET"

1849 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

MOLITVENIKI

To je zadnja zaloga in v omejenem številu. Zato priporočamo, da kdor si želi nabaviti slovenski molitvenik, naj to sedaj stori.

v krasni vezavi importirani iz starega kraja še pred vojno . . . Ko zaloga poide, je ne bo mogoče nadomestiti do konca vojne.

Slovenski:

RAJSKI GLASOVI

Velikost 3x4 inče; v belem celolidu; 288 strani.

Cena $1.25

Angleški: NOVA ZALOGA

KEY OF HEAVEN

Fino vezano; prvovrstna izdelava; v finem usnju.

Cena $1.50

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

216 West 18th Street New York 1, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA

S potrtim srcem naznanjamo vsem prijateljem in znancem žalostno vest, da je umrl naš ljubljeni oče in dragi brat

Frank Beg

Zavedno nas je zapustil dne 19. januarja, previden s svetimi zakramenti za umirajoče. Bil je član društva Presvetega Srca Jezusovega, št. 243 KSKJ., društva Kolumbovih vitezov in društva Najsvetejšega Imena.

Pokojnik je bil rojen dne 30. marca, 1889 v Gornjih Sušicah na Dolenjskem.

Iskreno se zahvaljujemo našemu župniku Rev. M. Jagru za njegovo požrtvovalnost, njegove tolažilne obiske in večerne molitve ob krsti pokojnika; hvala tudi Rev. J. Napierkowskiju in Rev. Father Marro za asistenco pri pogrebni sveti maši.

Hvala cerkvenemu zboru za ganljivo petje. Dalje izrekamo lepo zahvalo vsem našim sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so ga prišli kropit in spremili do groba.

Hvala možem, članom Kolumbovih vitezov, ki so prišli molit sv. rožni venec in članom društva Presvetega Srca Jezusovega ter Najsvetejšega Imena, ker so čuli pri njegovi krsti noč in dan, tako tudi hvala nosilcem krste.

Prav lepa hvala vsem za naročene svete maše, za darovane vence in rože ter za avtomobile pri pogrebu. Končno tudi hvala Mr. Weberju, pogrebniku za lepo oskrbo pogreba.

Pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin.

Žalujoče ostale:

ANGELINE MUREN, hči.
EMILLA BEG, sestra.

Barberton, O., 19. februarja, 1944.

NEMCI ODNESLI ZLATO

Kot poročajo bančni krogi iz Bazela v Švici, so Nemci čez Brennerjev prelaz prepeljali zlati in srebrni denar ter zlate palice, kar so vzeli 16. in 17. decembra iz italijanske narodne banke v Rimu in prepeljali v Milan. Zlate palice tehtajo 136 ton.

ZABAVNI KOTIČEK

O kolini in klobasah

Na farmah, kaj se zdaj godi?—
Na farmah teče rdeča kri;
kolin nastopil spet je čas,
pripravljanje je spet klobas.

Na farmi je veselja dan,
ko stari prešič je zaklan;
ga "barhajo" in režejo,
še gorko kri mu strežejo.

Seveda, kri za godljo bo
in za klobase se lahko
pripravi ko koline dan,
nastopil je pričakovan.

Ščetinec marsikak že šel
"po gobe," farmar bil vesel
če vagal dosti funtov je,
mesa in špeha bo za vse!

Klobase že omenil sem,
naj zdaj vam pa še to povem,
odkod izvira to ime, —
klobasa imenuje se?

Oblika nje je kot kolo,
nabasano tako, tako;
pa zvezati, "zašpinati,"
jo treba je zediniti.

Na svetu konec vsaka stvar
ima povsod in pa vsikdar;
a pri klobasi tega ni,
brez konca se jo naredi.

Klobas okusnih vrst je več;
njih slava kmalu pa bo preč,
ker zanje ni poletni čas,
tedaj skominjajo le nas.

So krvavice, riževe,
mesene in pa jetrne,
klobaso v starem kraju clo,
sem jedel dobro, kašnato.

Še druge vrste se dobi:
jim Yankee pravi: "gorki psi,"
pravilno "hot dogs" semviče
vam Yankee vedno s slastjo je.

Še ena vrsta je klobas:
o "wienarcih" se čuje glas;
mi pravimo jim hrenovke,
ker s hrenom taka rihta gre.

Klobasa ima tud moža, —
želodec — prekajenega
gotovo ste že jedli kdaj;
zelo, zelo je drag sedaj!

Klobasa sestro tud ima;
kaj mislite, katero pa?
salama to je, — Italijan
jo rad uživa dan na dan.

Klobasa sama pa tako,
vam dobro teknila ne bo,
če repe, zelja kislega
ni zraven skleda zvrhana.

Da žejo si utešite —
galonca vina zraven gre,
pa spijte glažek al pa tri:
"Na zdravje vsi klobasarji!"

—o—

ENOSTAVNO

Učitelju delajo učenci hude preglavice. Zadnjič je hotel učencem razložiti, kaj je globus, pa je vprašal najbolj zabitega učenca v razredu:

'No, Janezek, povej, katera dežela leži na drugi strani globusa?"

Janezek je molčal.

"To vendar ni nič težko uganiti," mu je pomagal učitelj. "Recimo, da napravim jaz luknjo v zemljo in ti zlezeš skoznjo; kje boš prilezel ven?"

"Iz luknje!" se je odrezal Janezek.

—o—

Škotska

Mesar teče za Škotom in kriči: "Hej, vi, hej vi, vaš pes mi je ukradel klobaso in jo požrl!"

Škot: "Prav, prav, da mi to poveste. Danes mu torej ne bom dal ničesar več jesti."

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

REMEMBER THE BOYS IN SERVICE
They Are Counting On You!

MINUTES

Annual meeting of the Supreme Board of the Grand Carniolian Slovenian Catholic Union (K. S. K. J.) held January 20 to 25, 1944 in the Home Office Joliet, Illinois

(Continuation)

REPORT OF THE SUPREME SECRETARY

Brother President, Rev. Spiritual Director, Brothers and Sisters:

I extend my sincere regards to all and trust you will attentively follow my report.

This report includes a brief summary of the business for the past six months, as well as a review of the entire year 1943.

At the conclusion of this report, I urge you to make inquiries in regard to any aspects of the business which will not be clear to you, and I shall be happy to explain more fully.

Adult Department—Finance

INCOME:		
Received from societies	$323,952.74	
Interest	81,336.14	
Rent	8,237.01	
Profit on bonds sold	21,241.38	
Profit on Real Estate sales	7,376.83	
Miscellaneous income	11,909.51	
Total income for 6 months		$ 454,053.61
DISBURSEMENTS:		
Paid Benefits	$180,282.45	
Loss on sale of bonds	3,591.66	
Decrease book value of Real Estate	4,126.73	
Miscellaneous disbursements	65,338.14	
Total disbursements for 6 months		$ 253,338.98
Balance for six months		$ 200,714.63
Balance July 1, 1943		$4,997,308.98
Balance December 31, 1943		$5,198,123.61

ANNUAL REPORT

INCOME:		
Received from societies	$639,449.68	
Interest and Rent	189,470.92	
Received on written off bonds	2,733.96	
Transfer from Juvenile Department	12,303.45	
Transfer from unpaid death benefit fund	3,500.00	
Profit on Real Estate sales	7,376.83	
Profit on sale of bonds	53,084.69	
Increased value of U. S. Treasury bonds	100.00	
Miscellaneous income	274.58	
Total income		$ 908,294.11
DISBURSEMENTS:		
Mortuary claims	$232,389.00	
Operation and Disability benefits	59,075.00	
Sick benefits	88,882.64	
Old Age settlements	2,025.96	
Assessments for age 70 members	21,818.15	
Special benefits	645.00	
Maternity benefits	3,175.85	
Defaulted certificate loans, and payment of reserve	8,158.52	
Reserve to members of Plan "BB"	2,336.26	
Total	$418,506.38	
Awards for new members	6,267.10	
Supreme Medical Director	1,741.50	
Examining Phsyicians	1,078.00	
Salaries of Employes	13,630.00	
Salaries of Supreme Officers	21,500.00	
Traveling expenses of Supreme Officers	4,403.42	
Insurance Departments	4,535.20	
Rent of Home Office	3,600.00	
Operating Expense—Home Office	7,441.47	
Printing and advertising	6,483.84	
Postage, Express, Telephone and Telegrams	2,318.57	
Printing material for societies	1,090.39	
Glasilo	18,221.87	
Attorney and legal fees	1,851.50	
Taxes and Improvements on Real Estate	18,648.55	
Athletics	1,036.26	
Investments expense	3,039.22	
Loss on sales of Real Estate	1,351.86	
Loss on matured and sold bonds	7,736.50	
Decrease in book value of Real Estate	7,267.51	
Total disbursements		$ 551,749.14
Balance		$ 356,544.97
Balance December 31, 1942		4,841,578.64
Balance December 31, 1943		$5,198,123.61

(Continued on Page 9)

TEAM SCORES FEATURE OVER SOLOS IN JOLIET MEN'S PIN CIRCUIT

Joliet, Ill.—Last week's Joliet KSKJ Men's Bowling Circuit session was one of the most interesting of the season as team brilliance, for once, overshadowed and eclipsed individual bowling prowess. The teams, as a whole, performed at their best with good scores for games and series, and exceptionally good last frame bowling. The high individual series of the nite was garnered by Gene Tezak with his 598 series, and Doc Zalar picked off the high single game of 232.

Tezak Florists 867 858 891
Eagle Store 833 844 859

The Tezak Florists displayed their best bowling efforts in the last frames of the first two games to overcome the Eagle Store team advantage in markers and win the games. The Tezaks also took the last game to make a clean sweep and gain a firmer hold on first place. Gene Tezak's 598 and John Kren's 534 series topped the Tezak scores while Ed Carpenter's 541 (he subbed for Andy Kludovic) and Charley Gregory's 528 series topped the Eagle scores.

Avsec Prints 865 846 793
Peerless Prints 886 796 902

The Peerless Printers kept up their good bowling pace of the past few weeks to win two games from the Avsec Printers. George Vertin's 556, Paul Laurich's 538, and Marty Slack's 535 series led the Peerless scores while Jim McTee's 514 and Doc Zelko's 510 series topped the Avsec scores.

White Fronts 831 825 961
Slovenic Coals 837 946 857

The Slovenic Coals were really "hot" to win two games from the White Front Liquors. In the last game, the White Fronts picked up the season's high team game of 961 to salvage one game. Frank Gregory's 579, John Churnovic's 560, and John Azman's 558 series topped the Solvenic scores while John Bluth's 560, Lou Fabian's 556, and Doc Zalar's 552 series led the White Front scores.

Odds and Ends . . .

No individual 600 series . . . but some good 200 scores . . . Doc Zalar 232, Marty Slack

(Continued on Page 8)

MARY SALESNIK SETS NEW HIGH SERIES MARK IN JOLIET LASS LEAGUE

Joliet, Ill.—Last Thursday's session for the local KSKJ Ladies Bowling League was filled with all sorts of excitement. One high game topped another and five bowlers rolled over the "500" series mark.

The high game of the league 237 which was held by Isabelle Gregorich was tied last week by Mary Salesnik who scored a 237 in her final game. Mary's first two good games of 194 and 148, plus the 237 gave her a total series of 579 which tops the high series in the league. From all indications, records are made to be broken. Who will be the next one to break these records?

The Schuster Plumbers took a tighter hold on first place by trimming the Tezak Florists three games. Mary Salesnik took high honors for the Schusters with her swell 579 series. Mary Kren who has been rolling off some good games here of late, did it again last Thursday with outstanding games of 142, 198, 182 for a total series of 522. Mary is the 11th member of the circuit to join the "500" club. The Tezak team just couldn't get going. Dot Dolinshek led the losers with a 399 series.

The Avsec Printers stamped out the Joliet Office Supply team twice. The Printers hit their team high with a 661 in the first game. Their 661 is second high in the league. Ann Papesh pitched a couple of nice games for a series of 467 which was tops for the Printers. Barb Buchar's good first game brought her series up to a 444. About three weeks ago Doris Fabian hit her first 200 game, but she did not intend to stop there, so last week she scored another 200 game and also hit her first 500 series. Her games of 202, 165 and 166 totaled a 533 series.

The Joliet Engineers dropped a pair of games to the Allen's Orange Crush. Mary Znidarsich took the lead for the Allens by marking up a nice 190 in her last game and topping her series with a 461. Dorothy Zlogar brought her average up to 148 last week as a result of her 471 series which was high for the Engineers. Jule Camp was in the slumps for a couple of weeks, but she came out of it in good style and piled up a series of 465.

The Gorsich Markets ran off with a two to one victory over the Peerless Printers. A lot of credit for boosting up Gorsich's scoring goes to their sponsor, Mr. Martin Gorsich, who cheered his team to victory. Jo Ramuta was back in good form again after being in the slumps for a couple of weeks, and shot games of 161, 196 and 167 for a series of 524. Dorothy Gallagher has been stepping up on her scoring lately and last week she was top bowler for the Peerless with a 442 series. Vida Zalar wasn't far behind with a series of 434.

HIGH GAMES: Dorothy Gallagher 163, Ann Vertin 180, Barb Buchar 185, Ann Papesh 182, 165, Betty Martincich 168, Mayme Umek 169, Dorothy Zlogar 185, 161, Jule Camp 175, Mary Salesnik 194, 237, Mary Kren 198, 182, Doris Fabian 165, 166, 202, Jo Ramuta 161, 196, 167, Mary Znidarsich 190.

The dates for the KSKJ Bowling Tournament have been changed to the week-end of April 29 and 30, instead of April 22 and 23 as previously stated in last week's issue.

Schedule for Feb. 24: Allen's Orange Crush vs. Joliet Office Supply; Peerless Printers vs Teza.k Florists; Gorsich Markets vs. Avsec Printers; Joliet Engineers vs. Schuster Plumbers.

The standings:

	W.	L.	Pct.
Schuster Plumbers	35	16	.686
Allen's Orange	31	20	.608
Joliet Engineers	28	23	.549
Avsec Printers	26	25	.510
Gorsich Markets	23	28	.451
Joliet Off. Sup.	22	29	.431
Tezak Florists	20	31	.392
Peerless Prints	19	32	.373

ACTIVITY GIRLS SCORE WELL

Joliet, Ill. — Even though only five members of the KSKJ Girls Activity Club showed up to bowl last Thursday, the girls had a good time in marking up nice games.

Darlene Churnovic was top marker for the Club with these games: 144-129-145 which totaled a nice series of 418. Theresa Ambrose was next in the line of high scorers with a 395 series. She hit a couple of nice games of 135 and 148. Clare Carpenter was just five pins behind Theresa with a series of 390. Clare's good games were 135 and 144.

Betty McCarthy started off with a 131 game and decreased slightly in her final games to mark her up for a 369 series. Marian Buthala has been improving considerabl y in her scoring. She ended up with a 336 series last week.

You've really improved in your scoring, girls. Keep up the good work!

ZELEZNIKARS SWEEP CLEAN

Chicago, Ill. — Paced by Frank Gottlieb, 566, and Louie Rabetz, 526, the Zeleznikar Fuels fired up for three in a row over the Monarch Beers in last week's Steve's pin session. Edwin Zebic, 501, and John Terselich, 429, did best for the losers.

While the Jerin Butchers were giving a 2 to 1 setback to the Korenchan Grocers, the Fidelity Electrics did likewise to the Gottlieb Florists. High men were Frank Bicek, 546, Urban Strohen, 482, Louie Zulich, 479, Eugene Sajovec, Joe Osterman, 460.

On other aisles the Kosmach Boosters edged the Park View Laundry and the Tomazin Tavern won the slim verdict over the Darovic Lawyers. Top scorers were John Zefran, 558, Pete Bogolin, 529, Vincent Novak, 522, Wally Smyth, 521, Frank Kovacic, 545, J. R. Tomazin, 543, Louie Dolmovic, 553, Tony Darovic, 496.

Contributors to the 200-bucket; Frank Gottlieb, 210. Frank Koporc, 209, Buddie Mladic, 213, Louie Zefran, 203, George Husich, 211, Pete Bogolin, 231, John Zefran, 227, Frank Kovacic, 213, Louie Dolmovic, 201.

LENT AND ITS MORTIFICATIONS

Yes, Lent is just around the corner though you might have hardly realized it. "Why should Lent mean anything to me these days," asks Susie. "I can't restrain from dances when I don't even get to a dance once a month. All I ever do is go to the show. Guess I don't miss any." Well, careless Susie, we see a swell mortification and enjoyment at the same time for you. How about giving up the shows and writing letters to the boys in the service instead thereby having a three-fold satisfaction — Satisfaction in doing something for penance, satisfaction in yourself for getting started on those ever put-aside letters, and satifaction in knowing how happy you are making someone who may be a long way from home.

Besides this, each day some little difficulty or desire arises which can be overcome with just a little bit of will power. Try these simple sacrifices and you will, unquestionably, begin to realize the meaning of Lent.

—Hail Mary

1894 — 1944
From the Supreme Office of the K. S. K. J.

On April 2nd of this year 50 years will have passed since the K. S. K. J. was organized. The year 1944 therefore will be known as the "GOLDEN JUBILEE" year of the K. S. K. J.

In commemoration of the 50th anniversary of the Union, the Supreme Committee approved the opening of a membership campaign for new adult and juvenile members. This year's campaign will be known as the "K. S. K. J. GOLDEN JUBILEE CAMPAIGN."

The campaign will start March 1st and end June 30th, 1944. Members admitted from January 1st to February 29th will also be counted in the campaign. **In other words the campaign will include all members admitted from January 1st to June 30th, 1944.**

This drive for new members will be a contest between individual members of K. S. K. J. to secure the greatest amount of new insurance.

Prizes will consist of cash awards and prize trips to Joliet. The winners will be honored guests of the Supreme Committee at the Semi-annual meeting, which will be held in Joliet the latter part of July.

Details of the campaign will be published in the next issue of the Glasilo. Each member is asked to read the program to familiarize himself (herself) with the rules and regulations of the campaign.

Let us all do our share in making the "GOLDEN JUBILEE CAMPAIGN" the most successful in the history of the K. S. K. J.

Joseph Zalar, Supreme Secretary.

OFFICIAL NOTICE

FROM THE OFFICE OF THE SUPREME SPIRITUAL DIRECTOR

Dear K. S. K. J. Members:

The time for performing your Easter Duty will begin on the first Sunday of Lent, February 27 and will continue until Trinity Sunday, June 4. Testimonial certificates have been sent to each Secretary for every member of the KSKJ. These are to be used as in the past, in whatever manner is approved by the Pastor.

It is our intention to enforce the KSKJ by-laws in religious matters even more exactly than before, and this, in order that our Union may give all a more convincing proof of its Catholicity. For this reason, we are asking the Society Officers to give us an exact Easter Duty Report including all the names and addresses of those who have failed in their Duty. We are not expecting an Easter Duty Testimonial from those in the Armed Services. It will be sufficient that the officers mention, in their report, the number of their members in Service.

Wherever the members are divided into more parishes, it will be necessary to obtain the signature of the Pastor of each parish on the report. Where this is not possible, or convenient, then the Secretary must furnish each member, whose Easter Duty obligation is in doubt, with the special Individual Form with which the Secretaries have been supplied. On this Individual Form the member will state under oath that he has fulfilled his Duty or will tell when he intends to do so.

The members are reminded that it is their duty to give proof of receiving Holy Communion. Therefore, those who haven't been to Holy Communion with the Society, or the Holy Name Society or the Rosary Confraternity and the like, or who do not go more often during the year, so that it is not generally known that they are practical Catholics, must give proof upon the demand of the Secretary, either by means of the Easter Duty Testimonial or by means of the Special Form mentioned above, that they have done their duty.

Now it is time, dear members, in this war crisis that we pray daily to God for mercy. Now is the time to go to Holy Mass and to receive Holy Communion frequently. Our Union is and must in reality remain Catholic.

Fraternally yours,

REV. M. J. BUTALA, piritual Director.

P. S. — The Secretaries are requested to read this announcement at the coming meeting.

JOLIET CLUB ELECTS OFFICERS

Joliet, Ill.—The main event at last week's session of the KSKJ Activity Club was the election of officers.

Officers for this year are as follows: President, Helen Metesh; First vice preident, Betty McCarthy; Secretary, Theresa Ambrose, Rec. Sec., Darlene Churnovic, Treasurer, Marie Nasenbeny; Trustees, Marion Buthala, Dolores Pasdertz, Theresa Mrozek and Reporters Lee Gregorich, Gerry Korelc.

Lee Gregorich, Reporter

Every KSKJ lodge should be active in one field or the other

COMMUNION NOTICE

Ironwood, Mich.—The members of the St. John the Baptist Society, No. 20, are requested to receive Holy Communion at the 7:30 mass. In the Holy Trinity Church on Sunday, Feb. 27. It will be greatly appreciated if all members participate, for it will be the time for them to perform their Easter duty.

John Schulte

OUR PAGE WAR KITCHEN

By FRANCES JANCAR
1110 Third St.
La Salle, Ill.

The following is a sample of some of the letters recently received in applying for the endorsed recipe for potica, which was offered to the readers of the War Kitchen, upon receipt of a stamped, self-addressed envelope.

•

Dear Miss Jancer:

I was pleased to note in your column that a recipe for potica was availale.

Would you kindly send a copy to each of the following persons, addresses on the other side of this letter. Your recipes are grand and we enjoy them, particularly those native Slovene goodies our mothers were so adept at making. They were usually table talk at our house, but thanks to you, we can now revive our past pleasant memories and sit down and eat them.

If requests are accepted, perhaps you can help us. We are drooling here at our house for a dish my mother made. We called them strukla, no doubt I abuse the spelling but maybe I can enlighten you a bit.

The base was a dough similar to that for strudel, the fill-cheese and parsley. This was made the same manner as strudel only they were cut into pieces about three inches long and dropped into boiling water. After they were cooked and drained they were then generously covered with butteredbread crumbs and popped in an oven for a short time.

We would be grateful to you if you have any such recipe and would be kind enough to publish it.

Thank you for any attention given to this letter.

Faithful reader,
Mary Flajnik,
601 Stephen St.,
Ambridge, Pa.

•

Slovenian Strukle

2 eggs, slightly beaten, 1 teaspoon salt, about 2 cups flour.

Add salt to egg; gradually add flour enough to make a very stiff dough. Turn out on floured board, knead 3 to 5 minutes, then roll out in a thin sheet, like you would for noodles. Cover this dough with a mixture of 1 egg mixed with butter, and beaten together. Then toss cottage cheese over the entire surface, using a coarser cottage cheese, or if necessary drain the cream off of the ordinary cottage cheese you get in stores today. Roll as for a jelly roll or potica into one long roll. Then cut into lengths desired, normally three inches, and drop in boiling salted water, and cook for at least one-half hour, until done, just as noodles have to be cooked. These can then be drained, and served with grated cheese, or as the request says, cover with buttered bread crumbs and popped into an oven to dry out a little, not too long, as they are already thoroughly cooked in water.

•

The second testimonial is as follows:

Dear Miss Jancer:

Would you please send me the potica recipe mentioned in the War Kitchen. I enjoy your recipes very much and they all turn out a great success. I am sending you a recipe for ice cream which I hope turns out good and you will enjoy. I attend Villa Angela Academy and am in the Homemaking class and we use this recipe a lot. I find it very economical.

Villa Angela Ice Cream

1 package jello (any flavor), 1 can evaporated milk, ½ cup lemon juice, 1 cup boiling water, ½ cup cold water, 1 teaspoon lemon rind.

Dissolve the jello in hot water, add sugar, lemon juice and rind and stir well. Let stand until it begins to thicken. Pour milk into bowl and set in freezer until it forms a crust around the edges. After the jello mixture starts to thicken beat until foamy. Beat milk until it stands in a peak. Mix the two ingredients well. Let stand in freezer until set.

½ cup lemon is too tarty so use ¼ cup lemon and add ¼ cup water more. Raspberry and orange are the best flavors as they are stronger.

I remain, a member of St. Helen's lodge,

Miss Geraldine Bastaich,
18931 Meredith Avenue,
Euclid, Ohio.

•

Recipes are always welcome to be published in the War Kitchen.

Just a few of the potica recipes are left out of the 500 that were on hand. Same can still be had for a stamped, self-addressed envelope.

MINUTES

(Continued from page 7)

Accounts Receivable December 31, 1943:

Unpaid assessments	$ 12,329.34	
Matured interest and rent	41,339.28	
Assets of Glasilo	304.22	
Unpaid mortuary fund	33,858.82	
Transfer from Juvenile Dept.	1,171.26	
Inventory	12,688.91—	$ 101,691.83
Total		$5,299,815.44

Accounts Payable December 31, 1943:

Unpaid benefits	$ 20,889.95	
Salaries, Awards, etc.	4,983.25	
Taxes on Real Estate	2,540.24	
Credit to transfer members	130.89	
Unpaid mortuary fund	32,386.13	
Credit to societies	32.58	
Miscellaneous Accounts	1,908.00—	$ 62,871.04
Net assets Dec. 31, 1943		$5,236,944.40

RECAPITULATION OF ASSETS

Home Office and other Real Estate	$ 228,993.81
Mortgage Loans	220,667.24
Loan on Certificates	150,308.60
Bonds	4,398,329.67
Bank and Saving Loan deposits	199,524.29
Note	300.00
Total	$5,198,123.61

INVESTMENTS

Invested in mortgages	$ 28,150.00
Paid off mortgages, loans	75,475.53
Invested in bonds	1,242,256.26
Matured and sold bonds	824,508.87

DISTRIBUTION OF FUNDS

In spite of the fact that the Adult Department has only two funds, the Expense and the Sick Benefit Fund, we do, for our own information, still segregate the funds as we had previously done. The status is as follows:

Mortuary Fund	$5,186,010.94
Disability Fund	16,532.11
Sick Benefit Fund	58,034.18
Patriotic Fund	23,698.70
Special Benefit Fund (Deficit)	62,724.18
Expense Fund (Deficit)	23,428.14

In the course of the year 1943, the Mortuary Fund increased by $330,850.30 and the Sick Benefit Fund gained $12,460.02. Disability Fund decreased by $2,011.18. Special Benefit and the Expense Fund have suffered a considerable decrease. At the close of 1942 the Special Benefit Fund had a deficiency of $53,257.92; this deficiency increased during the past year to $62,724.18. In other words, the deficiency was $9,466.26 during 1943 alone.

As you know, the assessment for 70-year old members is paid from the Special Benefit Fund. The deficiency shows, that a special benefit assessment for this purpose does not suffice; therefore, it is imperative that at this meeting we find a definite solution that will avert all further deficiency.

The Expense Fund suffered a deficiency of $24,438.23 at the close of 1942. The deficiency during the past year was $23,428.14. tI is obvious that during the year 1943 the deficiency was cut by more than $1,000.

DISABILITY AND OPERATIONS

During the year, 773 Disability and Operation claims have been approved. Twenty-nine operation claims were submitted by members in the armed forces.

Since the entry of the United States into the war, 41 claims for operations were paid to soldier-members.

PAYMENT OF SICK BENEFIT

Last year 3,393 Sick Benefit claims totalling $88,882.64 were paid. The balance in the Sick Benefit Fund amounts to $58,034.18.

There are 10,626 members insured in the Sick Benefit Department, as follows:

$2.00 per day	645 members
$1.00 per day	8,794 members
$5.00 per week	996 members
$ .50 per day	191 members

ASSESSMENT FOR 70 YEAR OLD MEMBERS

The assessment for 70-year old members is paid for 818 members. This assessment amounted to $21,818.15.

From January 1931, when 70-year old members ceased paying their own assessment, to December 31, 1943, the amount paid for these members totalled $207,530.72.

During 1943 there were 61 deaths among the members who were pabt 70 years old. From January 1, 1931, to Dec. 31, 1943, a total of 520 members over 70 years old have died.

MEMBERSHIP—ADULT DEPARTMENT

Membership December 31, 1942		27,882
Newly admitted and reinstated		1,147
Total		29,029
Deaths	300	
Withdrawn and Suspended	458—	758
Membership December 31, 1943		28,271

Increase in membership 389.

Adult Department insurance totals $22,018,506.

DEATHS

There were 300 deaths among our members during 1943, who carried $237,889 insurance.

Among the deceased are 13 soldier-members. The total number of reported deaths among the soldier-members is 20.

MEMBERS IN THE ARMED FORCES

There are 3,410 members serving in the armed forces.

SUMMARY OF MEMBERSHIP ACCORDING TO PLANS

Plan	Number	Insurance
A and B	13,067	$10,958,500
C	3,284	2,721,500
D	4,399	3,264,000
E	59	36,000
F	286	215,250
G	35	26,250
CC	2,480	1,811,000
DD	2,944	1,927,250
EE	44	27,000
FF	489	346,750
GG	58	45,750
HH	192	121,000
Paid-Up Cert.	6	3,256
BB	928	515,000
Totals	28,271	$22,018,506

JUVENILE DEPARTMENT—FINANCE

Income:		
Received from societies	$17,337.67	
Interest on bonds	4,361.29	
Received on written off bonds	80.00	
Total income for 6 months		$ 21,778.96
Disbursements:		
Mortuary claims	$ 1,670.50	
Transferred to Adult Department	5,991.90	
Miscellaneous disbursements	925.00	
Total disbursements for 6 months		$ 8,587.40
Balance for six months		$ 13,191.56
Balance July 1, 1943		$264,948.61
Balance December 31, 1943		$278,140.17

ANNUAL REPORT

Income:		
Assessments	$33,041.20	
Certificate fees	4.75	
Interest	8,905.18	
Received on written off bonds	459.84	
Profit on sale of bonds	1,444.52	
Total income		$ 43,855.49
Disbursements:		
Mortuary claims	$ 2,256.50	
Transferred to Adult Department	7,995.75	
To transfer members to Adult Dept.	1,131.56	
Reserve to members transferred to Adult Department	4,307.70	
Reserve payment to members	376.40	
First National Bank of Joliet, Ill., for service charges	44.92	
Total disbursements		$ 16,419.83
Balance		$ 27,435.66
Balance December 31, 1942		250,704.51
Balance December 31, 1943		$278,140.17

Accounts Receivable December 31, 1943

Unpaid assessments	$ 603.60	
Interest due	2,713.17	
Inventory	244.00—	$ 3,560.77
Total assets		$281,700.94

Liabilities

Unpaid mortuary claim	$ 450.00	
Due to Adult Department	1,171.26	
Reserve to members transferred to Adult Department	173.55	
Credit to societies	7.81—	$ 1,802.62
Net assets December 31, 1943		$279,898.32

INVESTMENTS

Invested in bonds	$45,190.63
Matured and sold bonds	16,692.19

MEMBERSHIP

Membership December 31, 1942		10,471
Newly admitted and reinstated		1,425
		11,896
Deaths	18	
Withdrawn and suspended	199	
Transferred to Adult Department	800—	1,017
Membership December 31, 1943		10,879

SUMMARY OF MEMBERSHIP ACCORDING TO PLANS

Plan	Number	Insurance
A	4,402	$ 1,512,388.00
B	958	606,150.00
F-JD	57	19,400.00
AA	3,152	448,200.00
BB	1,746	331,250.00
CC-JD	310	71,225.00
FF-JD	254	50,912.50
Totals	10,879	$ 3,039,525.50

Membership in both Departments

	Adult Dept.	Juvenile Dept.
Membership Dec. 31, 1943	28,271	10,879
Membership Dec. 31, 1942	27,882	10,471
Increase in 1943	389	408
Total increase		797

Total membership Dec. 31, 1943—39,150.

Assets Both Departments

	Adult Department	Juvenile Department
Net assets Dec. 31, 1943	$5,236,944.40	$279,898.32
Net assets Dec. 31, 1942	4,886,646.32	252,528.42
Net increase for 1943	$ 350,298.08	$ 27,369.90
Total increase		$377,667.98

Net assets both departments, $5,516,842.72.

This concludes my report for the present. I shall make further reports when miscellaneous affairs are discussed.

Brothers and Sisters, I thank you for the kindness and courtesy you have extended me during the past year. I trust and desire that we will work in harmonious cooperation, in a true fraternal spirit for the welfare and benefit of the KSKJ.

My sincere thanks also to the officers of the local societies for their harmony and cooperation. In like manner I express my gratitude to each individual member who in any way assisted in the progress of our Union.

I gratefully acknowledge the harmonious cooperation of Brother L. Zeleznikar and Brother Matt Slana as well as the personnel of the office. I thank you all.

JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary.

Brother Lokar moves that the extensive report of the Supreme Secretary be accepted as read. Unanimously accepted.

REPORT OF THE ASSISTANT SUPREME SECRETARY

Reverend Spiritual Director and Members of the Supreme Board:

The time has arrived for the annual meeting of the Supreme Committee when we will review what has been accomplished, and confer for the future welfare of our Union.

The past year has been very successful; the increase in membership as well as in assets is a source of complete satisfaction.

The recent Victory Campaign, conducted for the purpose of increasing the membership of the Juvenile Department has been very successful. We must not fail to acknowledge and thank all participants who sacrificed their time and effort to promote the success and inevitable increase of juvenile membership. Foremost among these are the officers, particularly the secretaries of the local societies who worked untiringly to reach, and in some cases, exceed the assigned quotas for their societies.

The year 1944 will be an extraordinary year in the history of the KSKJ; the 50th Anniversary or Golden Jubilee of a fraternal organization. It is fitting and proper that this great occasion—the 50th Anniversary be observed in the most effectual manner during the present war-time conditions. I recommend that we conduct a new campaign. At present the membership of the KSKJ numbers 39,150 members, and I am confident that if all, without exception, exert a little effort, we can without difficulty reach a membership of 40,000.

The KSKJ societies of Joliet are already at work planning a proper observance of the 50th Anniversary. However, it is not sufficient for only one community to commemorate this great event. Every community that has more than one society could combine its efforts and make the celebration more effective and memorable. Let 1944 be a year of rejuvenation and revival for the KSKJ, the first and oldest Slovenian Catholic Fraternal Organization.

Let our actions in the future reveal a sincerity for the benefit of the KSKJ; let our ultimate goal motivate us with a strong and untiring determination for its progress. With this thought uppermost in our minds, our efforts will be more successful for the KSKJ than ever before.

LOUIS ZELEZNIKAR, Assistant Supreme Secretary.

Brother Lokar moves, Brother Shukle seconds the motion that the report be accepted. Approved.

(To be continued)

JOLIET MEN'S LEAGUE

(Continued from page 7)

221, Gene Tezak 219 and 212, John Churnovic 212, John Azman 208, Lou Fabian 208, Paul Laurich 205, Frank Gregory (believe it or not) 202, and 202, and John Bluth 202 . . . the week's honors fall to Paul Laurich, who in addition to getting the 205 game, also picked up a nice 538 series . . . came thru in the clutch to win the first game for the Peerless team . . . as did Frank Gregory and Johnny Churnovic for the Slovenics . . . and "double ditto" for Gene Tezak who came in with a much-needed strike to win the game for his team by 14 pins . . . had four in a row . . . it was announced that the Midwest Bowling Tournament will be postponed for one week . . . will be held on April 29 and 30 . . . due to other reservations being made before, for the Rivals alleys . . . Andy Kludovich, following Doctor's orders, is taking a much needed rest in Florida for about four or five weeks . . . got one of our former bowlers, Eddie Carpenter, to take his place on the Eagle Store team . . . the Tezaks are now perched in first place . . . only a short time ago they were in last place . . . their good bowling spree really lifted them up in the standings . . . a former Midwest Bowling Tournament star, Staff Sergeant Bill Kunstek (he rolled a high individual game of 288 in the 1941 Chicago Tourney just before he was inducted into the Army) visited with us . . . looks very good . . . saw action in the South Pacific . . . is home for a rest cure . . . I hear that Bob Tezak, one of our former bowlers, is back in the States . . . has been in the South Pacific for quite a long spell . . . the standings:

	W.	L.	Pct.
Tezak Florists	40	29	.580
White Fronts	37	32	.536
Slovenic Coals	35	34	.507
Eagle Store	35	34	.507
Avsec Printers	33	36	.478
Peerless Prints	27	42	.391